

شماره چاپ: ۱۵۱

دوره هشتم - سال اول

شماره ثبت: ۱۳۸

تاریخ چاپ: ۱۳۸۷/۴/۲۹

اظهار نظر کارشناسی درباره:
«طرح حفظ، حمایت، توسعه و بهره‌برداری
از منابع دامی کشور»
«شور دوم»

کد موضوعی: ۲۵۰

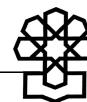
شماره مسلسل: ۹۱۷۷-۲

آذر ماه ۱۳۸۷

به نام خدا

فهرست مطالب

چکیده	۱
مقدمه	۱
بخش اول - نگاهی به وضعیت موجود امور دام کشور	۲
۱. ارزش افزوده زیربخش دام و طیور	۲
۲. آمار جمعیت دام کشور	۳
۳. مقایسه تولیدات دامی ایران با کشورهای منتخب	۵
۴. طبقه‌بندی‌ها و مصادیق عمده انواع دام	۶
۵. ساختار نهادی امور دام و طیور کشور	۷
۶. مبانی قانونی	۹
۷. سابقه طرح	۹
بخش دوم - بررسی و ارزیابی کارشناسی طرح حفظ، حمایت و توسعه بهره‌برداری از منابع دامی کشور	۱۰
پیوست‌ها	۲۸
منابع و مأخذ	۷۳

اظهار نظر کارشناسی درباره:
«طرح حفظ، حمایت، توسعه و بهره‌برداری
از منابع دامی کشور»
«شور دوم»

چکیده

رشد جایگاه زیربخش دامپروری در حوزه امنیت غذایی، سیاست‌های کلان دولت در زمینه افزایش سهم پروتئین‌های دامی در سبد خانوار، لزوم توسعه صنایع تبدیلی و تکمیلی وابسته، تداخل حوزه دامپروری و مسائل بهداشتی و امنیت زیستی، تعامل روزافزون با بازارهای جهانی و بسیاری عوامل دیگر، لزوم بازنگری در قوانین و مقررات مربوطه را اجتناب‌ناپذیر کرده است.

طرح حاضر، بر مبنای روند تغییر در سیاست‌های کلان کشور در حوزه دام تهیه شده است (که سابقه آن به قانون تشکیل سازمان دامپروری کشور در سال ۱۳۵۲ باز می‌گردد) که هدف کلی آن سامان‌دهی قوانین و مقررات موجود، ارائه راهکارهایی در بهینه‌سازی فرایندهای اجرایی و شفاف‌سازی در زمینه قوانین حوزه دامی کشور است. در تدوین این طرح سعی شده است تا ضمن حذف یا کاهش مقررات دست و پاگیر، کاهش تداخل حوزه‌های مأموریتی زیربخش‌ها، فضای لازم برای کاهش تصدیگری دولت و تحقق اصل ۴۴ قانون اساسی و زمینه‌سازی برای توسعه سرمایه‌گذاری بخش خصوصی برداشته شود. همچنین، زمینه‌های مناسب‌تری برای توسعه نظام صنفی دامپروری، امنیت سرمایه‌گذاری، الزام دولت و بخش خصوصی به شناسایی و تعیین حریم‌های تولیدی و شفاف‌سازی سیاست‌های حمایتی و هدایتی در حوزه دام فراهم شود. در صورت تحقق عملیاتی این طرح، هویت و موجودیت نظام دامپروری کشور به صورت یکپارچه مورد شناسایی قرار گرفته و جایگاه هریک از موجودیت‌های اصلی این نظام (مانند دولت، بهره‌برداران، نظام‌های صنفی و غیره) تعیین بیشتری پیدا خواهد کرد. این امر زمینه‌ساز رشد اقتصادی زیربخش و در نهایت رشد بخش کشاورزی در حوزه مربوطه است.

مقدمه

در بین انواع مواد غذایی که جهت رفع نیازهای فیزیولوژیک انسان به مصرف می‌رسد، پروتئین حیوانی ارزش غذایی و مواد مغذی بیشتری نسبت به سایر مواد خوراکی دارد. وزارت جهاد کشاورزی مسئول و سیاست‌گذار تولید محصولات و پروتئین دامی است که به لحاظ امنیت غذایی و

اشتغال‌زایی حائز اهمیت است. این زیربخش طی سالیان متمادی با پشتیبانی سایر دستگاه‌ها از جمله سازمان دامپزشکی توانسته است بدون اتکای قابل توجه به منابع خارجی نیازهای جامعه را با نوساناتی مرتفع سازد. البته با وجود پیشرفت‌های قابل توجه، ارزیابی سبد مصرفی خانوار در کشور نشان می‌دهد که سرانه دریافت مواد پروتئینی پایین‌تر از سطح مطلوب است که باید با مدیریت صحیح و برنامه‌ریزی و حمایت از این بخش، شاخص مزبور بهبود یابد. به همین دلیل طرح حفظ، حمایت، توسعه و بهره‌برداری از منابع دامی، در دستور کار مجلس و کمیسیون‌های تخصصی آن قرار گرفته است و در این گزارش به بررسی این طرح از دید کارشناسی پرداخته‌ایم.

بخش اول - نگاهی به وضعیت موجود امور دام کشور

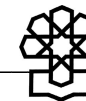
۱. ارزش‌افزوده زیربخش دام و طیور

زیربخش دامپروری پس از زیربخش زراعت و باغبانی با متوسط ۳۷ درصد میزان مشارکت در ارزش‌افزوده کل بخش کشاورزی، بزرگ‌ترین زیربخش را میان زیربخش‌های موجود (زراعت و باغبانی، دامپروری و شکار، جنگلداری، ماهیگیری و خدمات کشاورزی) تشکیل می‌دهد.

تولید این زیربخش از دو بخش تولیدات اصلی و تولیدات فرعی تشکیل شده است. تولیدات اصلی شامل انواع گوشت قرمز، گوشت مرغ صنعتی، تخم‌مرغ صنعتی، شیر و عسل است. با توجه به محاسبات انجام شده^۱ در یک دوره ده ساله ۱۳۷۲-۱۳۸۲، انواع گوشت قرمز با متوسط سهم ۳۳/۵ درصد در دهه گذشته بیشترین میزان ارزش تولید زیربخش را تشکیل می‌دهد و پس از آن شیر با متوسط سهم ۳۲/۱۴ درصد با اختلاف بسیار اندکی، بیشترین میزان سهم را پس از گوشت قرمز به خود اختصاص داده است.

پس از گوشت قرمز و شیر، تولید محصولات فرعی با ۱۱/۷ درصد، کود حیوانی ۵/۹ درصد، گوشت مرغ صنعتی ۴/۸ درصد، تخم‌مرغ صنعتی ۴/۶ درصد، عسل و محصولات فرعی آن ۲/۷ درصد و ارزش‌افزاید یا کسری دام ۱/۲۸ درصد، تخم‌مرغ سنتی ۰/۷۳ درصد، کود طیور ۰/۷۲ درصد، جوجه یک روزه ۰/۶۶ درصد، گوشت مرغ سنتی ۰/۲۱ درصد در رتبه‌های بعدی از نقطه‌نظر میزان سهم تشکیل کلی از ارزش تولید زیربخش در دهه اخیر قرار دارند.

۱. تحلیل روند ارزش‌افزوده زیربخش دامپروری به تفکیک محصولات زیربخش (۷۰-۸۲) مؤسسه پژوهش‌های برنامه‌ریزی و اقتصاد کشاورزی.

۲. آمار جمعیت دام کشور

جدول ۱. جمعیت دام به تفکیک نوع دام و استان در سال ۱۳۸۳ (ارقام به هزار رأس - هزار نفر)

ردیف	استان	گوسفند و بره	بز و بزغاله	درصد از کل جمعیت	گاو و گوساله				گاومیش	درصد از کل جمعیت	شتر	درصد از کل جمعیت	جمع کل جمعیت دامی	درصد از کل جمعیت دامی کشور
					اصیل	دورگ	بومی	جمع						
۱	آذربایجان شرقی	۳۶۰۴	۷۱۸	۶	۲۱	۱۲۵	۳۶۴	۵۱۰	۸۰	۷	۱/۱	۱	۴۹۱۳	۶
۲	آذربایجان غربی	۴۰۱۹	۵۸۲	۶	۱۶	۱۲۰	۳۱۲	۴۴۸	۱۰۲	۷	۰/۵	۰	۵۱۵۱	۶
۳	اردبیل	۲۳۱۷	۲۶۲	۳	۱۲	۱۲۸	۱۸۹	۳۲۸	۹۶	۵	۰/۳	۰	۳۰۰۴	۳
۴	اصفهان	۲۴۲۱	۱۰۳۹	۴	۹۲	۲۵۰	۹۲	۴۳۴	۰	۵	۵/۵	۴	۳۹۰۰	۵
۵	ایلام	۹۰۹	۷۷۵	۲	۱,۶	۶,۸	۴۳	۵۱	۰,۳	۱	۰/۵	۰	۱۷۳۶	۲
۶	بوشهر	۹۸۶	۱۱۹۲	۳	۰,۷	۱۶,۸	۴۱	۵۸	۰	۱	۲/۶	۲	۲۲۳۹	۳
۷	تهران	۱۲۶۲	۴۴۴	۲	۱۹۹	۱۲۲	۲۷	۳۵۸	۰,۱	۴	۱/۶	۱	۲۰۶۶	۲
۸	جیرفت و کهنوج	۴۴۹	۶۶۲	۱	۰	۱۵	۶۲	۷۸	۰,۰	۱	۱۰/۱	۷	۱۱۹۹	۱
۹	چهارمحال بختیاری	۱۵۲۹	۱۰۸۱	۳	۱۵	۹۵	۴۳	۱۵۳	۰,۴	۲	۰	۰	۲۷۶۴	۳
۱۰	خراسان جنوبی	۹۷۰	۱۵۰۰	۳	۶	۲۹	۵۰	۸۶	۰	۱	۲۰/۷	۱۴	۲۵۷۶	۳
۱۱	خراسان رضوی	۵۷۲۹	۱۶۰۹	۹	۷۴	۲۱۰	۴۲	۳۲۶	۰	۴	۶/۷	۴	۷۶۷۱	۹
۱۲	خراسان شمالی	۱۵۵۶	۴۰۸	۳	۱۰	۳۸	۳۴	۸۲	۰	۱	۰/۶	۰	۲۰۴۷	۲
۱۳	خوزستان	۲۶۶۱	۱۳۶۹	۵	۲۰	۱۱۳	۲۷۵	۴۰۸	۹۰	۶	۴/۱	۳	۴۵۳۳	۵
۱۴	زنجان	۱۰۴۸	۱۷۵	۲	۱۳	۲۵	۱۱۱	۱۴۹	۰	۲	۰	۰	۱۳۷۲	۲
۱۵	سمنان	۸۲۲	۴۵۴	۲	۹,۷	۴۱	۱۲	۶۳	۰	۱	۵/۲	۳	۱۳۴۴	۲
۱۶	سیستان و بلوچستان	۷۹۰	۱۲۱۷	۳	۱,۹	۲۴	۱۵۸	۱۸۴	۰,۴	۲	۵۰/۷	۳۴	۲۲۴۲	۳
۱۷	فارس	۳۷۹۵	۴۳۲۶	۱۰	۳۷	۱۱۴	۱۱۴	۲۶۴	۰,۹	۳	۱/۳	۱	۸۳۸۷	۱۰
۱۸	قزوین	۷۶۹	۱۴۶	۱	۱۵	۸۰	۱۲۴	۲۲۰	۰,۱	۳	۰/۴	۰	۱۱۳۴	۱
۱۹	قم	۸۴۴	۱۶۴	۱	۱۴	۳۶	۲۹	۷۹	۰	۱	۲/۱	۱	۱۰۸۸	۱
۲۰	کردستان	۱۲۵۷	۵۷۹	۲	۷,۶	۲۲	۲۴۳	۲۷۲	۰	۳	۰	۰	۲۱۰۸	۲

ردیف	استان	کوسفند و بره	بز و بزغاله	درصد از کل جمعیت	گاو و کوساله				گاومیش	درصد از کل جمعیت	شتر	درصد از کل جمعیت	جمع کل جمعیت دامی	درصد از کل جمعیت دامی کشور
					اصیل	دورگ	بومی	جمع						
۲۱	کرمان	۱۰۸۳	۱۵۱۰	۳	۱۸	۶۲	۵۵	۱۳۵	۰	۲	۴/۲	۳	۲۷۳۳	۳
۲۲	کرمانشاه	۱۵۷۶	۵۸۴	۳	۹,۰	۵۳	۱۶۶	۲۲۹	۰/۴	۳	۰	۰	۲۳۸۹	۳
۲۳	کهگیلویه و بویراحمد	۸۷۲	۸۴۲	۲	۱	۲,۳	۶۸	۷۲	۰	۱	۰/۶	۰	۱۷۸۶	۲
۲۴	گلستان	۱۲۹۲	۱۴۸	۲	۲۶	۲۱۲	۵۱	۲۸۹	۱/۶	۴	۲/۰	۱	۱۷۳۳	۲
۲۵	گیلان	۸۶۷	۱۷۸	۱	۱۵	۵۷	۵۰۷	۵۷۹	۲۳	۷	۰	۰	۱۶۴۷	۲
۲۶	لرستان	۳۲۴۲	۱۶۰۸	۶	۲۱	۱۱۸	۱۳۱	۲۶۹	۰/۷	۳	۰	۰	۸۱۱۹	۶
۲۷	مازندران	۲۰۳۷	۲۳۳	۳	۴۱	۲۶۴	۴۵۴	۷۵۹	۵/۸	۱۰	۰	۰	۳۰۳۳	۴
۲۸	مرکزی	۱۴۲۹	۴۱۴	۲	۲۱	۱۷۵	۹۶	۲۹۲	۰	۴	۰	۰	۲۱۳۵	۲
۲۹	هرمزگان	۶۷	۵۷۲	۱	۰,۳	۸,۰	۲۵	۳۳	۰	۰	۷/۹	۵	۶۸۱	۱
۳۰	همدان	۱۴۷۸	۳۵۹	۲	۲۵	۱۹۶	۱۲۰	۳۴۱	۰	۴	۰	۰	۲۱۷۸	۳
۳۱	یزد	۴۳۶	۶۰۶	۱	۸	۷۳	۴	۸۵	۰	۱	۲۱/۳	۱۴	۱۱۴۸	۱
جمع کل		۵۲۱۱۵	۲۵۷۵۶	۱۰۰	۷۵۳	۲۸۳۹	۴۰۳۹	۷۶۳۱	۴۰۲	۱۰۰	۱۵۰	۱۰۰	۸۶۰۵۴	۱۰۰

مأخذ: معاونت امور دام وزارت جهاد کشاورزی.

۳. مقایسه تولیدات دامی ایران با کشورهای منتخب

اصولاً در کشورهای توسعه یافته میزان مصرف سرانه پروتئین دامی در حد بسیار بالاتری از سهم آن در تغذیه مردم مناطق فقیر و توسعه نیافته جهان است. در جدول ۲ مقایسه تولید سرانه محصولات دامی ایران با جهان و قاره‌های پنج‌گانه آورده شده است. قابل توجه است که ۵۵ درصد از کل گوشت تولید شده در جهان مربوط به گوشت خوک در کشورهای غیراسلامی است.

جدول ۲. مقایسه تولید سرانه محصولات دامی ایران و جهان در سال ۲۰۰۲

(واحد: کیلوگرم)

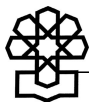
تولیدات	جهان	اروپا	آسیا	آفریقا	اقیانوسیه	آمریکای مرکزی و شمالی	آمریکای جنوبی	ایران
گوشت قرمز (با گوشت خوک)	۲۶/۴۶	۵۲/۲۰	۱۸/۹۲	۸/۹۰	۱۴۴/۲۶	۵۵/۳۷	۴۲/۸۶	
گوشت قرمز (بدون گوشت خوک)	۱۱/۵۸	۱۷/۸۰	۵/۴۴	۸/۰۰	۱۲۸/۸۱	۳۱/۳۷	۳۳/۹۸	۱۱/۵۱
گوشت مرغ	۱۱/۵۸	۱۷/۲۷	۶/۳۶	۳/۷۸	۲۵/۵۰	۴۲/۳۵	۲۸/۸۲	۱۳/۷۲
تخم مرغ	۸/۶۱	۱۳/۳۵	۸/۱۱	۲/۵۲	۷/۶۵	۱۵/۸۴	۸/۱۸	۹/۰۰
شیر	۹۵/۹۸	۲۹۷/۷۰	۴۷/۸۵	۳۳/۹۰	۷۷۹/۷۰	۱۹۶/۱۵	۱۳۱/۵۸	۸۹/۰۸
عسل	۰/۲۰	۰/۴۲	۰/۱۲	۰/۱۸	۱/۰۲	۰/۳۹	۰/۳۵	۰/۴۰

مأخذ: سایت F.A.O

ارقام جدول ۲ بیانگر این است که:

تولید سرانه گوشت قرمز کشور در حد ۴۳ درصد نسبت به میانگین جهانی است که گویای مصرف بسیار کم این محصولات دامی در کشور است که خود ناشی از عدم بهره‌وری از منابع و امکانات موجود و دلایل مختلفی از جمله پایین بودن سطح درآمد مصرف‌کنندگان و قیمت تمام شده تقریباً بالای آن نسبت به میانگین جهانی و همچنین عدم پرورش خوک در کشور، عدم حمایت‌های مالی و تسهیلاتی از تولید گوشت قرمز، وجود خشک‌سالی‌های متوالی و... است.

در مقایسه تولید یا عرضه سرانه گوشت قرمز در ایران با میانگین عرضه سرانه در قاره‌های جهانی بدون احتساب گوشت خوک می‌توان گفت که سرانه کشور ما با میانگین تولید سرانه جهانی هم اندازه بوده و در حدود ۴۳ درصد بیش از قاره آفریقا و ۱۱۱ درصد بیش از قاره آسیاست. در مقایسه با آمریکای مرکزی و شمالی، آمریکای جنوبی، اقیانوسیه و اروپا، کشور ما به ترتیب ۳۷، ۳۴، ۹ و ۶۵ درصد میانگین سرانه تولید را داراست.

۴. طبقه‌بندی‌ها و مصادیق عمده انواع دام

انواع عمده دام و به‌طور کلی آنچه که در نظام دامپروری کشور تحت عنوان کلی دام شناخته می‌شود عبارتند از:

- دام‌های بزرگ: شتر، گاومیش، گاو، گوساله، اسب و...
 - دام‌های کوچک: گوسفند، بز، خرگوش، حیوانات پوستی و...
 - طیور: مرغ، خروس، اردک، غاز، بوقلمون و...
 - آبزیان: ماهی‌ها، سخت پوستان، دوزیستان و...
 - حشرات: زنبور عسل و...
 - کرم ابریشم،
 - حیوانات آزمایشگاهی،
 - حیوانات باغ وحش.
- در جدول ۳ طبقه‌بندی دیگری از زیربخش امور دام کشور براساس هدف، محصول و نوع دام ارائه شده است.

جدول ۳. طبقه‌بندی زیربخش امور دام بر حسب هدف، محصول و نوع دام

هدف	محصول / تولیدات	نوع دام	نمونه	
تأمین پروتئین دامی مورد نیاز جمعیت کشور	گوشت سفید	ماکیان	مرغ	
			بوقلمون	
			غاز	
			اردک	
	گوشت قرمز	دام سبک	آبزیان	بلدرچین
				سایر موارد
				انواع ماهی
				میگو
	تخم مرغ	دام سنگین		فراورده‌های دریایی
				گوسفند
بز				
گاو				
حیوانات پوستی و زینتی			گاو میش	
			شتر	
			شترمرغ	

۵. ساختار نهادی امور دام و طیور کشور

زیربخش امور دام و طیور کشور حوزه عمل دستگاه‌ها و نهادهای دولتی و غیردولتی مختلفی است که هریک کارکردهای ویژه‌ای در این زمینه دارند. مهم‌ترین این نهادها و سازمان‌ها در جدول ۴ معرفی شده‌اند.

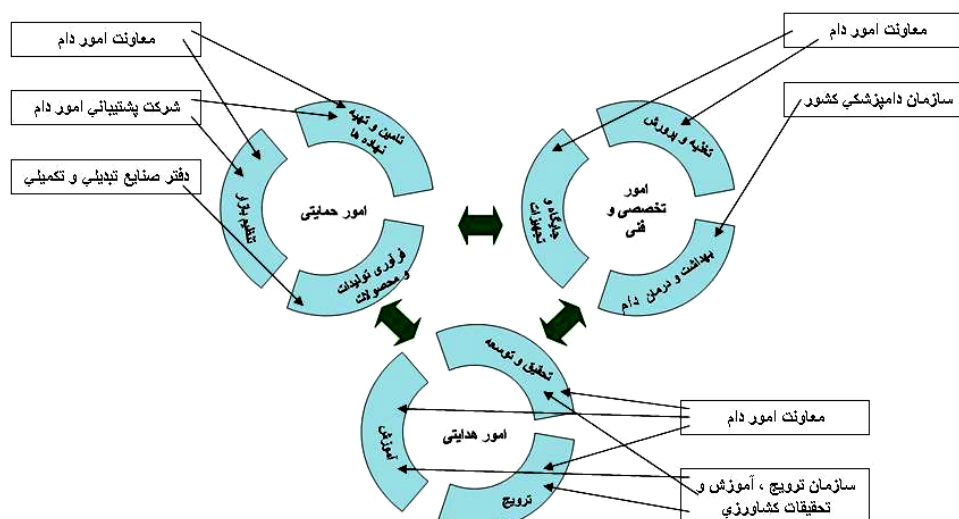

جدول ۴. حوزه عمل دستگاه‌ها و نهادهای دولتی و غیردولتی زیربخش امور دام و طیور کشور

واحد‌های دولتی	مؤسسات غیردولتی
معاونت امور دام وزارت جهاد کشاورزی سازمان دامپزشکی کشور سازمان شیلات ایران مؤسسه تحقیقات دامپروری مؤسسه تحقیقات واکسن و سرم‌سازی رازی دفتر صنایع تبدیلی و تکمیلی کشاورزی (وزارت جهاد کشاورزی) سازمان امور عشایر معاونت ترویج سازمان ترویج، آموزش و تحقیقات کشاورزی شرکت سهامی پشتیبانی امور دام کشور	سازمان نظام دامپزشکی سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی شرکت نهادهای دامی جاهد شرکت دام شهر صندوق حمایت از سرمایه‌گذاری طیور اتحادیه‌ها و تعاونی‌ها انجمن‌ها و تشکل‌های صنفی

در راستای بهبود و توسعه کلی نظام دامپروری، نهادهای دولتی لازم نیز انجام گرفته است. همانطور که در نمودار ۱ ملاحظه می‌شود، هم اکنون، وظایف اصلی دولت در رابطه با نظام دامپروری کشور در برگیرنده سه حوزه اصلی حمایتی، هدایتی و تخصصی - فنی است. هریک از این حوزه‌ها نیز در برگیرنده مأموریت‌ها و کارکردهای متنوعی است که مهم‌ترین آنها به همراه دستگاه‌های مرتبط یا مسئول در نمودار زیر نشان داده شده‌اند:

نمودار ۱. حوزه‌های سه‌گانه نظام دامپروری کشور و سازمان‌های ذی‌ربط

همان‌گونه که ملاحظه می‌شود دستگاه‌ها و بخش‌های دولتی و غیردولتی متعددی در فرایندهای مختلف مرتبط با امور دام و دامپروری کشور حضور دارند که با توجه به اهدافی نظیر کاهش تصدی‌گری دولت، افزایش توانمندی‌های این زیربخش در مواجهه با چالش‌های فعلی و آینده و توسعه سرمایه‌گذاری، لازم است تا قوانین و مقررات مرتبط با این زیربخش نیز در راستای تحقق اهداف مزبور مورد ارزیابی، اصلاح و بهبود قرار گیرند. گستردگی طبیعی بخش کشاورزی و تعدد و تکثر نهادهای ذی‌ربط در امر دام ایجاب می‌کند که به‌جای گسترش تشکیلاتی (به‌ویژه در بخش دولتی)، چارچوبی توسعه یافته از روابط سازمانی، ترکیبی از نهاده‌ها و موجودیت‌های حقیقی و حقوقی، نهاده‌ها و تشکلهای اجتماعی و صنفی در یک نگرش جامع (سیستمی) در کنار یکدیگر قرار گیرند. شکل‌گیری این مجموعه مستلزم آن است که تفکیک لازم بین بخش‌های دولتی و غیردولتی از لحاظ نقش و وظایف صورت گرفته و بخش دولتی گرایش بیشتری به جایگاه حاکمیتی خود داشته باشد. از سوی دیگر، قوانین و مقررات جدید باید به بهره‌برداران زیربخش دام در مقابله با چالش‌های درونی (مانند سطح تکنولوژی، کارایی و بهره‌وری) و چالش‌های بیرونی (مانند شرایط بازار داخلی و برون مرزی) کمک کرده و فضای لازم برای توسعه آن را فراهم کند. که همه این موارد مستلزم روزآمد کردن سازوکارهای قوانین موجود و تدوین قوانین مورد نیاز است.

۶. مبانی قانونی

مهم‌ترین قوانین و مقررات مربوط به امور دام و دامپروری کشور که در پیوست این گزارش نیز آمده است عبارتند از:

- قانون تشکیل وزارت جهاد کشاورزی مصوب ۱۳۷۹،
- تصویب‌نامه مورخه ۸۱/۴/۲ هیئت وزیران درخصوص شرح وظایف وزارت جهاد کشاورزی،
- اساسنامه سازمان دامپروری کشور،
- قانون سازمان دامپزشکی کشور،
- آیین‌نامه اجرایی ماده (۱۹) قانون سازمان دامپزشکی کشور.

۷. سابقه طرح

در سال ۱۳۷۱ پس از انحلال سازمان دامپروری کشور، وظایف و مسئولیت‌های آن سازمان به وزارت جهاد سازندگی انتقال یافت و وزارت مذکور با ایجاد معاونت امور دام مسئولیت انجام وظایف سازمان دامپروری را به‌عهده گرفت.

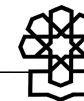

در سال ۱۳۷۵، پیش نویس لایحه حفظ، حراست و توسعه منابع دامی کشور توسط معاونت امور دام تدوین و در وزارت متبوع مورد بحث و بررسی قرار گرفت. با استناد به قانون برنامه پنج‌ساله سوم توسعه و الزام وزارت متبوع به ارائه لایحه نظام دامداری و دامپروری کشور در سال ۱۳۸۱ لایحه فوق تحت عنوان «لایحه نظام دامداری و دامپروری کشور» توسط وزارت جهاد کشاورزی به هیئت دولت ارائه شد و در کمیسیون لوایح دولت با حضور کارشناسان مورد بررسی قرار گرفت که به دلایل کارشناسی مسکوت ماند.

با پیگیری وزارت جهاد کشاورزی مجدداً در سال ۱۳۸۳ لایحه فوق‌الذکر به صورت طرح در کمیسیون کشاورزی، آب و منابع طبیعی مجلس شورای اسلامی مطرح شد. و سپس در سال ۱۳۸۴ کمیسیون کشاورزی مجلس شورای اسلامی به عنوان کمیسیون اصلی، طرح «حفظ، حمایت، توسعه و بهره‌برداری از منابع دام کشور» را با اصلاحاتی جهت شور اول تقدیم هیئت رئیسه مجلس کرده و براساس اصل ۸۵ قانون اساسی، نمایندگان مجلس اختیار بررسی و تصویب این قانون را با رعایت اصل ۷۲ قانون اساسی به کمیسیون کشاورزی، آب و منابع طبیعی تفویض کرده‌اند. بنابراین با توجه به اینکه در سال ۱۳۸۵ و ۱۳۸۶ بررسی این طرح به اتمام نرسید لذا در دوره هشتم بررسی آن در دستور کار مجلس قرار گرفت.

بخش دوم - بررسی و ارزیابی کارشناسی طرح حفظ، حمایت و توسعه بهره‌برداری از منابع دامی کشور

در این بخش، طرح «حفظ، حمایت و توسعه بهره‌برداری از منابع دامی کشور» مورد بررسی و ارزیابی کارشناسی قرار گرفته است که مهم‌ترین نکات قابل توجه، اصلاحات و پیشنهادهای مرتبط با هریک از مواد و تبصره‌ها به صورت خلاصه در قالب جداول مربوطه آورده شده است.

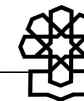

جدول ۵. اظهار نظر کارشناسی در خصوص ماده و تبصره‌های طرح حفظ حمایت توسعه و بهره‌برداری از منابع دامی کشور

ماده	تبصره	متن	نظر کارشناسی	پیشنهاد
		عنوان: طرح نظام جامع دامپروری کشور	ندارد	
۱		به منظور حفظ، توسعه و تشویق سرمایه‌گذاری در فعالیت‌های دامپروری، قانونمند کردن و سامان‌دهی امور مرتبط با دام در جهت حفظ منابع ژنتیکی، افزایش تولید، ایجاد امنیت شغلی، اشتغال‌زایی و کاربرد فناوری‌های روز در امر پرورش، تغذیه، اصلاح نژاد، نگهداری و همچنین ساختمان‌ها و تأسیسات مربوط به این فعالیت‌ها، این قانون به شرح مواد ذیل به تصویب می‌رسد.	—	—
۲		اصطلاحات به‌کار رفته در این قانون دارای تعاریف زیر می‌باشد: الف) در این قانون دام به حیوانات، پرندگان و حشراتی اطلاق می‌گردد که برای امور تغذیه انسان و یا تغذیه دام و فعالیت‌های اقتصادی، تولیدی، آزمایشگاهی، ورزشی و تفریحی، تولید، نگهداری و پرورش داده می‌شوند	- موضوع آبزیان در تعریف وارد نشده است - تعریف نباید با تعریف دام در قانون سازمان دامپزشکی مغایر باشد در غیر این صورت برای مجریان قانون در زیربخش‌های مرتبط محل اشکال، اختلاف و تفسیر خواهد بود	در این قانون دام به حیوانات، پرندگان، آبزیان و حشراتی اطلاق می‌گردد که برای امور تغذیه انسان و یا تغذیه دام و فعالیت‌های اقتصادی، تولیدی، آزمایشگاهی، ورزشی و تفریحی، تولید، نگهداری و پرورش داده می‌شوند
۱		تبصره - انواع حیات وحش مصرح در قانون شکار و صید مصوب ۱۳۴۶/۳/۱۶ که برای فعالیت‌های ذکر شده در بند «الف» این ماده به‌صورت محصور و یا آزاد پرورش داده می‌شوند، مشمول این قانون می‌گردند. وزارت جهاد کشاورزی برای تعیین گونه‌های هدف جهت پرورش، موظف به اخذ استعلام از سازمان حفاظت محیط زیست می‌باشد	- برای تسهیل در این موارد و پرهیز از بوروکراسی زائد و کند شدن روند کارها از یک طرف و عادت دادن سازمان‌ها به شفافیت و اعلام قبلی و رسمی مواضع و چارچوب‌های قانونی خود، بهتر است سازمان حفاظت محیط زیست، مقررات زیست‌محیطی خود را در این خصوص اعلام نماید و دستگاه‌های دیگر از جمله وزارت جهاد کشاورزی موظف به رعایت آن باشند. لذا عبارت «اخذ استعلام» را می‌توان از متن حذف نمود	انواع حیات وحش مصرح در قانون شکار و صید مصوب ۱۳۴۶/۳/۱۶ که برای فعالیت‌های ذکر شده در بند «الف» این ماده به‌صورت محصور و یا آزاد پرورش داده می‌شوند، مشمول این قانون می‌گردند. وزارت جهاد کشاورزی برای تعیین گونه‌های هدف جهت پرورش، موظف به رعایت قوانین و مقررات زیستی محیطی مربوطه می‌باشد

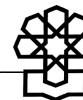
ماده	تبصره	متن	نظر کارشناسی	پیشنهاد
		(ب) دامپروری به علم و فن مدیریت در پرورش، تغذیه و اصلاح نژاد دام، به منظور دستیابی به استانداردهای ملی و بین‌المللی اطلاق می‌گردد	- معمولاً تعاریف دچار تعدد، تنوع و تشتت می‌باشند و به‌نظر می‌رسد در مواردی که نیاز به قانونی کردن تعاریف وجود نداشته باشد، بهتر است با تعریف قانونی محدودیتی در آن زمینه یا حیطه اعمال نشود. عمل دامپروری توسط کسانی که به امر تغذیه و نگهداری از دام‌ها اشتغال دارند انجام می‌شود و به‌طور کلی یک عملیات خارج از محدوده وظایف و فعالیت‌های دولت است و از طرف دیگر، این تعریف در مواد و تبصره‌های این قانون کاربردی نداشته است، لذا به‌نظر می‌رسد که نیازی به درج تعریف دامپروری نیست	حذف بند «ب»
		(ج) دامداری به محل تولید، پرورش و نگهداری انواع دام اطلاق می‌گردد	—	—
		(د) سرمایه‌گذاری‌های مربوط به منابع و امور دام عبارت است از: ساختمان‌ها، تأسیسات، تجهیزات، صنایع، مراکز تولیدی، خدماتی، علمی، پژوهشی ترویجی و پرورشی با عرصه‌های مربوط که طبق قوانین، مقررات و ضوابط فنی ایجاد شده و یا می‌شوند	در این بند با اینکه قصد، اشاره به یک هویت فیزیکی، نظیر جایگاه‌ها و تأسیسات دامی بوده است، از عبارت «سرمایه‌گذاری‌ها» استفاده شده است که عبارت دقیقی برای این منظور نیست. سرمایه‌گذاری یک فرایند است و نه یک هویت فیزیکی، لذا بهتر است از عبارت‌هایی نظیر «سرمایه‌ها» یا «دارایی‌ها» یا «سرمایه دامی» استفاده شود	سرمایه‌های مربوط به دام و امور دامی از قبیل موارد زیر می‌باشند: ساختمان‌ها، تأسیسات، تجهیزات، صنایع، مراکز تولیدی، خدماتی، علمی، پژوهشی ترویجی و پرورشی با عرصه‌های مربوط که طبق قوانین، مقررات و ضوابط فنی ایجاد شده و یا می‌شوند
		(ه) نظام جامع دامپروری کشور عبارت است از مجموعه مقررات و ضوابطی که براساس آن کلیه فعالیت‌های مطالعاتی، طراحی و مدیریت درخصوص پرورش، اصلاح نژاد، تغذیه، تولید مثل و زیست فناوری منابع دام در جهت ارتقای کمی و کیفی تولیدات مربوطه سامان می‌یابد	هدف این بند، ارائه معنی عبارت «نظام جامع دامپروری» بوده است. کلمه «نظام» برگردان واژه «سیستم» در زبان انگلیسی است و صفت «جامع» به آن عمق، وسعت و تعدد می‌بخشد. لذا چنانچه در مقام تطبیق قالب مذکور با مضمون مورد نظر در بخش دام و طیور باشیم، تعریف ذکر شده برای نظام جامع دامپروری، کامل و جامع	نظام جامع دامپروری کشور عبارت است از مجموعه مقررات، ضوابط، چارچوب‌ها، استانداردها و الگوهایی که براساس آن کلیه فعالیت‌های مطالعاتی، طراحی و مدیریت درخصوص پرورش، اصلاح نژاد، تغذیه، تولید مثل و زیست فناوری منابع دام در جهت ارتقای کمی و کیفی تولیدات مربوطه سامان می‌یابد

ماده	تبصره	متن	نظر کارشناسی	پیشنهاد
			نیست و برای اینکه صفت جامعیت برای عبارت مذکور تأمین گردیده و از طرف دیگر با مصادیق مذکور در مواد تبصره‌های این قانون و آیین‌نامه‌های مرتبط با آن منطبق شود، کلمات: «چارچوب‌ها»، «استانداردها» و «الگوها» به تعریف اضافه شود.	
		(و) منابع ژنتیکی به انواع گونه، سویه (تیپ) و جمعیت‌های دام کشور که حامل عوامل ارثی شناخته شده و یا ناشناخته هستند، اعم از اصلاح شده و یا اصلاح نشده، اطلاق می‌گردد	—	—
		(ز) مواد ژنتیکی عبارت است از مواد نشأت گرفته از دام که حامل هر شکل از عوامل وراثتی آن باشد	—	—
		(ح) حریم، به محدوده سرمایه‌گذاری‌های مربوط به منابع دام که براساس ضوابط و مقررات دامپروری و دامپزشکی به منظور حفظ فعالیت‌های دامپروری و جلوگیری از اشاعه بیماری‌های دامی و مشترک انسان و دام تعیین می‌گردد، اطلاق می‌شود	با توجه به اصلاحات بند «د» ماده (۲)، عبارت «سرمایه‌گذاری‌ها» اصلاح شود.	حریم، به محدوده سرمایه‌های دامی موضوع بند «د» این ماده که براساس ضوابط و مقررات دامپروری و دامپزشکی به منظور حفظ فعالیت‌های دامپروری و جلوگیری از اشاعه بیماری‌های دامی و مشترک انسان و دام تعیین می‌گردد، اطلاق می‌شود.
		(ط) خوراک دام به کلیه مواد خوراکی، اعم از خام یا فراوری شده که جهت تولید، نگهداری و رشد دام مورد مصرف قرار می‌گیرد، اطلاق می‌گردد	—	—
		(ی) کنترل کیفی عبارت از کلیه اقداماتی که به منظور بررسی مقدار و نوع ترکیبات مغذی و غیرمغذی موجود در انواع مواد خوراکی اعم از مواد خام، فراوری شده، معدنی، آلی، بیولوژیکی، افزودنی‌ها و مکمل‌ها، تولیدات و فراورده‌های دامی انجام می‌پذیرد، اطلاق می‌گردد	از آنجا که از عبارت «کنترل کیفی» در مواد و تبصره‌های این طرح به‌جز پسوند آزمایشگاه‌ها در ماده (۲۴) استفاده نشده است نیازی به تعریف آن همانند نظر کارشناسی مربوط به بند «ب» ماده (۲) وجود ندارد. ضمناً باید توجه داشت که در حال حاضر وزارت جهاد	بند حذف شود

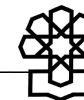
ماده	تبصره	متن	نظر کارشناسی	پیشنهاد
			کشاورزی بعضاً مبادرت به امر کنترل کیفی خوراک دام و نهاده‌های دامی می‌نماید که تجربه اجرایی چندساله، آن بیانگر عدم لزوم آن است. چنانچه مواد مذکور را با مواد خوراکی مورد مصرف انسان مقایسه کنیم، وزارت بهداشت مواد خوراکی انسانی را نه از حیث کیفی، بلکه صرفاً از لحاظ بهداشتی کنترل می‌کند. درعین حال، تولید کننده موظف است مشخصات محصول را درج نماید و خریدار با اطلاع از ویژگی‌ها و ترکیبات اظهارشده، محصول یا کالای مورد نظر را انتخاب می‌نماید. ضمن اینکه وزارت بهداشت طبق موازین مربوطه می‌تواند در صورت لزوم مواد خوراکی را مورد بررسی قرار دهد. بنابراین آنچه تحت عنوان کنترل کیفی توسط وزارت جهاد کشاورزی به عنوان یک وظیفه قانونی تلقی می‌گردد عملاً منجر به دشواری کار برای مردم و ایجاد فرایندهای زائد اداری و تشریفات بوروکراسی درخصوص تولیدکنندگان و واردکنندگان نهاده‌ها و خوراک دام و طیور است. بدیهی است که کنترل‌های بهداشتی توسط سازمان دامپزشکی صورت می‌گیرد و کنترل کیفی خوراک دام که به معنی تعیین نوع و مقدار مواد مغذی و غیرمغذی موجود در خوراک دام می‌باشد با درج مشخصات محصول در بسته‌بندی‌ها به اطلاع خریداران می‌رسد، در این حالت نیازی به کنترل عریض و طویل دولتی نیست. ضمن اینکه چنانچه نیازی به کنترل باشد توسط تشکلات و نهادهای غیردولتی قابل انجام است. به	

ماده	تبصره	متن	نظر کارشناسی	پیشنهاد
			همین دلیل برای جلوگیری از دست آویز قرار گرفتن این بند برای ورود دستگاه بوروکراتیک دولت به عرصه‌های تصدی‌گری و غیرضرور، پیشنهاد حذف این بند داده شده است	
		تبصره - کنترل بهداشتی مندرج در این قانون تابع قوانین و مقررات دامپزشکی می‌باشد	از آنجا که این تبصره ماهیت تعریف ندارد و واجد حکم خاص می‌باشد، در قسمت تعاریف جای نمی‌گیرد.	این تبصره به جای دیگری منتقل شود
۳		کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی، تعاونی و خصوصی که مبادرت به فعالیت دامپروری می‌نمایند، موظف به اخذ مجوزها و پروانه‌های لازم از وزارت جهاد کشاورزی می‌باشند	حکم این ماده بسیار مطلق و فراگیر بوده و بعضاً ممکن است جایگاه تفسیر و تأویل را برای کارگزاران و مجریان قانون فراهم نماید و به لحاظ اینکه نگه داشتن تعداد بسیار کم دام در شرایط سنتی و معیشتی کشاورزان و ساکنان نواحی روستایی را دربرمی‌گیرد، ممکن است برای مردم محدودکننده باشد	پیشنهاد ۱ کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی، تعاونی و خصوصی که به عنوان یک شغل یا حرفه مبادرت به فعالیت دامپروری می‌نمایند، موظف به اخذ مجوزها و پروانه‌های لازم از وزارت جهاد کشاورزی می‌باشند پیشنهاد ۲ تبصره - چگونگی و حدود اجرای این ماده به نحوی که موجب حداکثر تسهیلات برای مردم و پرهیز از گسترش تشریفات اداری دولتی باشد به موجب آیین‌نامه‌ای خواهد بود که به پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی و تصویب هیئت وزیران می‌رسد. فرایند صدور مجوزها باید به گونه‌ای سامان یابد که اخذ کلیه استعلام‌های مورد نیاز از دوش متقاضی برداشته شده و برعهده دستگاه‌های موظف دولتی قرار گیرد
	۱	تبصره - به لحاظ حساسیت موضوعات بهداشت دام در سلامت جامعه، سازمان دامپزشکی کشور موظف است درخصوص صدور مجوز بهداشتی موضوع این ماده براساس قوانین و ضوابط مربوط حداکثر ظرف مدت یک‌ماه اعلام نظر نماید در غیر این‌صورت وزارت جهاد	برقرار بودن روش اخذ استعلام‌های متعدد موجب سردرگمی سرمایه‌گذاران و مردم در رفت و آمد بین دستگاه‌های دولتی و کند شدن فرایند امور و نهایتاً نارضایتی می‌گردد. لذا باید دستگاه‌های مسئول موظف باشند تا به جای اظهارنظرهای جداگانه، موردی و بعضاً	به لحاظ حساسیت موضوعات بهداشت دام در سلامت جامعه، سازمان دامپزشکی کشور موظف است براساس قوانین و ضوابط مربوط به عرصه‌های مجاز برای فعالیت‌های دامپروری و چارچوب‌ها، استانداردها و الگوهای مربوط را در قالب تقسیمات

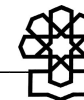
ماده	تبصره	متن	نظر کارشناسی	پیشنهاد
		کشاورزی موظف به صدور پروانه‌ها و مجوزهای لازم می‌باشد	سلیقه‌ای تلاش نمایند تا ضوابط و مقررات خود را براساس مطالعات امکان‌سنجی و پهنه‌بندی عرصه مورد نظر تنظیم و اعلام نمایند و با اعلام عرصه‌های مجاز و ممنوع، دستگاه‌های مجوزدهنده موظف به رعایت حریم‌های مذکور باشند. لذا پیشنهاد می‌شود در کلیه مواد و تبصره‌های این طرح نیز سیاست مزبور مبنای تنظیم متن قرار گیرد	کشوری و محدوده جغرافیایی هر شهرستان حداکثر ظرف مدت دو سال از تاریخ تصویب این قانون تعیین و اعلام نماید. وزارت جهاد کشاورزی، متقاضیان، بهره‌برداران و دستگاه‌های ذی‌ربط دیگر موظف به رعایت محدوده‌ها و ضوابط مذکور خواهند بود. تا زمان انجام پهنه‌بندی‌های بهداشتی، سازمان دامپزشکی موظف خواهد بود تا به استعلام‌های صورت گرفته حداکثر ظرف مدت ۴۵ روز پاسخ دهد
	۲	تبصره - اشخاص حقیقی و حقوقی که قبل از تصویب این قانون اقدام به ایجاد واحدهای دامداری نموده و فاقد مجوزهای لازم می‌باشند، موظفند حداکثر ظرف مدت سه‌سال پس از تاریخ تصویب این قانون، نسبت به اخذ مجوزها و پروانه‌های مندرج در این ماده اقدام نمایند. در غیر این‌صورت وزارت جهاد کشاورزی با هماهنگی دستگاه‌های قضایی و انتظامی موظف است از ادامه فعالیت آنان جلوگیری به عمل آورد	—	—
	۳	تبصره - سامان‌دهی واحدهای دامداری روستایی، عشایری و غیرصنعتی براساس دستورالعملی خواهد بود که حداکثر ظرف مدت شش ماه پس از تصویب این قانون توسط وزارت جهاد کشاورزی ابلاغ می‌شود	مفهوم انواع واحدهای دامداری ذکر شده، معین نیست	تعریف واحدهای دامداری روستایی، عشایری و غیرصنعتی ذکر شود
	۴	تبصره - چگونگی صدور، تمدید و ابطال مجوزها و پروانه‌های موضوع این ماده به موجب آیین‌نامه‌ای خواهد بود که ظرف مدت شش ماه پس از تصویب این قانون توسط وزارت جهاد کشاورزی پیشنهاد و به تصویب هیئت وزیران می‌رسد	مطابق نظر ارائه شده در مورد ماده ۳ این تبصره ضرورتی ندارد	حذف تبصره

ماده	تبصره	متن	نظر کارشناسی	پیشنهاد
۴		وزارت جهاد کشاورزی موظف است حداکثر یک سال پس از تصویب این قانون، با انجام مطالعات لازم و با رعایت موارد بهداشتی و زیست محیطی، مناطق مستعد سرمایه گذاری درخصوص دام را همراه با نوع سرمایه گذاری و حجم آن شناسایی و به سازمان های استانی تحت پوشش و استانداری های سراسر کشور ابلاغ و هم زمان به کمیسیون کشاورزی، آب و منابع طبیعی مجلس شورای اسلامی گزارش نماید	سازمان دامپزشکی که زیرمجموعه وزارت جهاد کشاورزی است براساس اصلاحیه مفاد تبصره «۱» ماده (۳) موظف به پهنه بندی بهداشتی عرصه جغرافیایی هر شهرستان برای امور دام می باشد و در این صورت وزارت جهاد کشاورزی که بر مبنای مفاد این تبصره موظف به پهنه بندی از جنبه تولیدی و سرمایه گذاری می گردد باید امور مذکور را به صورت هماهنگ و یکپارچه انجام دهند تا ضمن برداشتن روش فعلی اخذ استعلام و صدور مجوز سرگردانی جدیدی برای متقاضیان فراهم نشود	وزارت جهاد کشاورزی موظف است حداکثر یک سال پس از تصویب این قانون، با انجام مطالعات لازم و با رعایت موارد بهداشتی و زیست محیطی، مناطق مستعد سرمایه گذاری درخصوص دام را همراه با نوع سرمایه گذاری و حجم آن و ضمن انجام تکالیف تبصره «۱» این ماده، به صورت هماهنگ و یکپارچه شناسایی و به سازمان های استانی تحت پوشش و استانداری های سراسر کشور ابلاغ و هم زمان به کمیسیون کشاورزی، آب و منابع طبیعی مجلس شورای اسلامی گزارش نماید
۵		به منظور استفاده بهینه از نهاده ها، ظرفیتهای موجود منابع دامی کشور و بهبود عملکرد تولید و مبارزه با بیماری ها، کلیه واحدهای تولیدی و خدماتی زیربخش دام، ملزم به استفاده از خدمات متخصصین دامپروری و دامپزشکی می باشند. نحوه و چگونگی به کار گیری متخصصین و یا استفاده از خدمات تخصصی آنها و تعیین شرایط واحدها و تشکلهای به موجب دستورالعملی خواهد بود که ظرف مدت شش ماه پس از تصویب این قانون با مشارکت سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی و سازمان نظام پزشکی تهیه و توسط وزیر جهاد کشاورزی ابلاغ می شود.	الزامی نمودن استفاده از متخصصین دامپروری و دامپزشکی برای واحدهای دامپروری با توجه به حجم زیاد واحدهای کوچک و نیمه صنعتی موجب تحمیل بار اقتصادی و هزینه ای و تأثیر مستقیم بر افزایش قیمت تمام شده می شود و تحمیل سازوکارهای اجباری که زمینه اقتصادی و یا اجتماعی اجرای آن فراهم نیست ضمن لوث کردن قانون در تمام اجزا، عملاً منجر به افزایش کمیت و کیفیت تولید نمی شود. لذا پیشنهاد می شود قانون گذار محترم، دولت را موظف نماید تا با اتخاذ و اجرای سازوکارهای تشویقی موجبات استفاده از دانش روز را در مدیریت واحدهای دامپروری به صورت داوطلبانه فراهم نماید. مصداق این امر می تواند شامل پرداخت یارانه های مستقیم و غیرمستقیم و قیمت خرید محصولات و فراورده های دامی و غیره باشد	به منظور استفاده بهینه از نهاده ها و ظرفیتهای موجود منابع دامی کشور و بهبود عملکرد تولید و مبارزه با بیماری های دامی و استفاده مطلوب از دانش و خدمات متخصصین دامپروری و دامپزشکی در واحدهای دامپروری، دولت موظف است سازوکارهای تشویقی لازم را درخصوص تشویق به استفاده از موارد مذکور را تدبیر و اعمال نماید. نحوه و چگونگی به کار گیری متخصصین و یا استفاده از خدمات تخصصی آنها و تعیین شرایط واحدها و تشکلهای به موجب دستورالعملی خواهد بود که ظرف مدت شش ماه پس از تصویب این قانون با مشارکت سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی و سازمان نظام پزشکی تهیه و توسط وزیر جهاد کشاورزی ابلاغ می شود

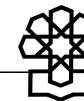
ماده	تبصره	متن	نظر کارشناسی	پیشنهاد
۶		به منظور حفظ امنیت سرمایه‌گذاری‌ها و تقویت آن در زمینه دام و با توجه به نوع سرمایه‌گذاری و با رعایت قوانین و مقررات زیست‌محیطی، بهداشتی و پژوهشی، تعیین حریم سرمایه‌گذاری‌های مربوط به موجب آیین‌نامه‌ای خواهد بود که حداکثر شش ماه پس از تصویب این قانون بنابه پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی به تصویب هیئت وزیران می‌رسد	همانطور که در اصلاحیه بند «د» ماده (۲) آمده است، عبارت «سرمایه‌های دامی» بایستی جایگزین عبارت «سرمایه‌گذاری» شود	به منظور حفظ امنیت سرمایه‌های دامی و تقویت آن در زمینه دام و با توجه به نوع سرمایه‌گذاری و با رعایت قوانین و مقررات زیست محیطی، بهداشتی و پژوهشی، تعیین حریم سرمایه‌های مربوطه به موجب آیین‌نامه‌ای خواهد بود که حداکثر شش ماه پس از تصویب این قانون بنابه پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی به تصویب هیئت وزیران می‌رسد
	۱	تبصره - کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی موظفند حریم سرمایه‌گذاری‌های مجاز انجام شده در امور دام موضوع این قانون را رعایت نمایند. در غیر این صورت، ضمن ایجاد مسوولیت مدنی برای شخص متخلف و الزام برای تأمین خسارات وارده از کارشناسی روز، دستگاه‌های قضایی و انتظامی موظفند مستحذات غیرمجاز را قلع و قمع نموده و برای رفع تجاوز از حریم سرمایه‌گذاری موصوف اقدام نمایند.	همانطور که در اصلاحیه بند «د» ماده (۲) آمده است، عبارت «سرمایه‌های دامی» بایستی جایگزین عبارت «سرمایه‌گذاری» شود	کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی موظفند حریم سرمایه‌های دامی موضوع این قانون را رعایت نمایند. در غیر این صورت، ضمن ایجاد مسئولیت مدنی برای شخص متخلف و الزام برای تأمین خسارات وارده از سوی وی، براساس نرخ کارشناسی روز، دستگاه‌های قضایی و انتظامی موظفند مستحذات غیرمجاز را قلع و قمع نموده و برای رفع تجاوز از حریم سرمایه‌گذاری موصوف، اقدام نمایند.
	۲	تبصره - نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران موظف است بنابه درخواست وزارت جهاد کشاورزی و سازمان‌ها و ادارات تابعه یا تقاضای هر ذی‌نفع پس از تأیید سازمان‌ها و ادارات مربوطه، نسبت به توقف عملیات اجرایی مغایر با این ماده خاص و ظرف حداکثر هفتاد و دو ساعت مراتب را برای رسیدگی به مراجع قضایی ذی صلاح گزارش نماید.	—	—

ماده	تبصره	متن	نظر کارشناسی	پیشنهاد
۷		در مواردی که برابر قوانین و مقررات موضوعه، اجرای طرح‌های توسعه شهری و روستایی و طرح‌های عمرانی اجتناب‌ناپذیر باشد و این امر، سرمایه‌گذاری‌های انجام شده در امور دام را تعطیل و یا به انتقال از مکان موجود وادار نماید، مطابق قوانین و مقررات موجود، دستگاه مجری موظف است با هماهنگی وزارت جهاد کشاورزی ضمن تأمین و پرداخت خسارت‌های وارده به نرخ کارشناسی روز، نسبت به فراهم آوردن شرایط انتقال واحدهای مذکور به مناطق مناسب، اقدام لازم را به عمل آورد.	همانطور که در اصلاحیه بند «د» ماده (۲) آمده است، عبارت "سرمایه‌های دامی" بایستی جایگزین عبارت «سرمایه‌گذاری» شود	در مواردی که برابر قوانین و مقررات موضوعه، اجرای طرح‌های توسعه شهری و روستایی و طرح‌های عمرانی اجتناب‌ناپذیر باشد و این امر، سرمایه‌های دامی را تعطیل و یا به انتقال از مکان موجود وادار نماید، مطابق قوانین و مقررات موجود، دستگاه مجری موظف است با هماهنگی وزارت جهاد کشاورزی ضمن تأمین و پرداخت خسارت‌های وارده به نرخ کارشناسی روز، نسبت به فراهم آوردن شرایط انتقال واحدهای مذکور به مناطق مناسب اقدام لازم را به عمل آورد
	۱	تبصره - رعایت مفاد قانون دامپزشکی مصوب سال ۱۳۵۰ در مورد مفاد این ماده الزامی است.	—	—
۸		ادارات جهاد کشاورزی، دامپزشکی، منابع طبیعی، امور آب، بخش‌داری‌ها، شهرداری‌ها، ادارات کار و محیط زیست برای انجام مراحل کارشناسی، اعلام نظر و اعطای پروانه‌های تأسیس و موافقت اصولی و پروانه بهره‌برداری، حق دریافت هیچ گونه وجهی از اشخاص حقیقی و حقوقی که در زمینه امور دام اقدام به سرمایه‌گذاری می‌نمایند را نداشته و در صورت نیاز به واگذاری زمین منابع ملی و دولتی براساس قوانین مربوط، ادارات منابع طبیعی و مسکن و شهرسازی زمین مورد نظر را در اختیار خواهند گذاشت	در حال حاضر رویه واحدی برای واگذاری زمین به واحدهای تولیدی زیربخش‌های کشاورزی وجود دارد (اعم از دام، باغداری و صنایع تبدیلی و فرآوری) و لزومی برای تفکیک امور دام وجود ندارد. در غیر این صورت هریک از زیربخش‌ها می‌توانند قوانین جداگانه‌ای تنظیم نمایند که موجب چندگانگی خواهد شد. ضمن اینکه مسئول واگذاری زمین منابع ملی برای کاربری تولیدی برابر آخرین تقسیمات اجرایی برعهده سازمان امور اراضی است. لذا عبارت «وزارت جهاد کشاورزی» کفایت می‌کند با توجه به این امر که وظایف مربوط به امور اراضی در سطح استان‌ها و شهرستان‌ها در مجموعه وزارت جهاد کشاورزی سازمان‌دهی شده است لذا «اداره منابع طبیعی» بایستی از سطر اول حذف شود. از طرف دیگر،	سازمان‌های جهاد کشاورزی، دامپزشکی، نیرو، بخش‌داری‌ها، شهرداری‌ها، ادارات کار و امور اجتماعی و محیط زیست برای انجام مراحل کارشناسی، اعلام نظر و صدور پروانه‌ها و مجوزهای قانونی برای فعالیت‌های دامپروری، مجاز به دریافت هیچگونه وجهی نمی‌باشند

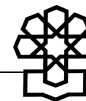
ماده	تبصره	متن	نظر کارشناسی	پیشنهاد
			در انتهای متن ماده (۸) عبارت «براساس قوانین مربوطه» آمده است که منظور قوانین مربوط به واگذاری زمین منابع ملی است که در آنها اخذ وجه بابت واگذاری زمین مجاز است. لذا با ذکر عبارت مذکور صدر و ذیل ماده (۸) در تناقض با هم خواهند بود. علاوه بر این در متن مذکور تکرار مقررات و قوانین مصوب درخصوص واگذاری زمین منابع ملی جهت مصارف و کاربردهای تولیدی است و حالت توصیه‌ای و ارشادی دارد که اقتدار قانون و ضمانت اجرای آن را مخدوش می‌نماید	
۹		کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی که اقدام به سرمایه‌گذاری در امور دام می‌نمایند موظفند براساس قوانین و ضوابط موجود، نسبت به برقراری بیمه دام، نهاده‌ها، ابنیه، تجهیزات، تولیدات و شاغلین (اعم از دائم و موقت) دامداری‌های خود اقدام کنند	اجباری بودن بیمه به صورت یکباره و شامل همه مولفه‌ها و ارکان واحدهای تولیدی با توجه به وضعیت موجود واحدهای مذکور در کشور، امری معقول و اجرایی به نظر نمی‌رسد و از آنجا که سرمایه‌های دامی در مواد قبلی به صورت یک طیف وسیع و بدون محدوده تعریف شده است (که از داشتن چند بز و گوسفند تا واحدهای صنعتی دامپروری و کشت و صنعت‌ها را دربرمی‌گیرد) لذا حکم کلی و اطلاق عمومی مناسب به نظر نمی‌رسد. این امر موجب تحمیل هزینه به دامپروران بوده و مطالعات نیز نشانگر آن است که بیمه اجباری، معمولاً در بسیاری از کشورهای دنیا در یک یا دو محصول اساسی در بخش کشاورزی اعمال می‌شود. در این مورد بهتر است بیمه اجباری فقط شامل «دام» شود و بیمه مابقی تجهیزات و نهاده‌ها و ابنیه به صورت داوطلبانه باشد. ضمن اینکه دولت بایستی موظف به اختصاص یارانه لازم برای پوشش بیمه‌ای ابنیه، تجهیزات و نهاده‌های دامی گردد	پیشنهاد ۱ کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی که مبادرت به فعالیت‌های دامپروری می‌نمایند موظفند دام‌های خود را در برابر خسارت‌های ناشی از سوانح طبیعی، حوادث قهری، امراض واگیر حیوانی عمومی و قرنطینه‌ای که توسط سازمان دامپزشکی کشور اعلام می‌گردد، از طریق صندوق بیمه محصولات کشاورزی بیمه نمایند. صندوق مذکور حق رد تقاضای هیچ‌یک از واحدهای مذکور را نخواهد داشت. در غیر این صورت، جبران خسارت وارده برعهده اشخاص حقیقی و حقوقی طرف استنکاف کننده خواهد بود

ماده	تبصره	متن	نظر کارشناسی	پیشنهاد
	۱	تبصره - دولت می‌تواند در جهت کاهش خطرپذیری و حمایت از تولید انواع دام موضوع این قانون، نسبت به برقراری بیمه‌های حمایتی اقدام نماید	تبصره حذف شود	پیشنهاد ۱ تبصره «۱» - وزارت جهاد کشاورزی برای جلوگیری از استتکاف، تدابیر و سازوکارهای لازم را اتخاذ و بر فرایند مذکور نظارت خواهد داشت. آیین‌نامه مربوط به این ماده ظرف مدت ۳ ماه به پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی به تصویب هیئت وزیران خواهد رسید پیشنهاد ۲ تبصره «۲» - دولت موظف است ضمن ایجاد تسهیلات و انجام حمایت‌های یارانه‌ای مستقیم و غیرمستقیم از برقراری نظام بیمه اجباری دام درخصوص پوشش خدمات بیمه‌ای برای سایر تجهیزات، ابنیه، نهاده‌ها، تولیدات و شاغلین در فعالیت‌های دامپروری نیز تدابیر و حمایت‌های عملی خود را معمول دارد
۱۰		به منظور حفظ و حمایت از منابع دامی و منابع ژنتیکی مربوط، وزارت جهاد کشاورزی موظف به ثبت داخلی و بین‌المللی موارد مذکور می‌باشد	—	—
	۱	تبصره - کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی، تعاونی و خصوصی برای واردات و یا صادرات این موارد موظف به اخذ مجوز از وزارت جهاد کشاورزی می‌باشند	—	—
	۲	تبصره - خروج هر گونه منابع و مواد ژنتیکی فاقد مجوز ممنوع بوده و مرتکب براساس حکم دادگاه صالحه مستند به نظریه کارشناسی وزارت جهاد کشاورزی، به یک تا سه برابر خسارت وارده محکوم می‌شود	—	—

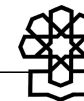
ماده	تبصره	متن	نظر کارشناسی	پیشنهاد
	۳	تبصره - آیین‌نامه اجرایی این ماده ظرف مدت سه ماه پس از تصویب این قانون توسط وزارت جهاد کشاورزی تهیه و به تصویب هیئت وزیران خواهد رسید	—	—
۱۱		به منظور حمایت مؤثر از منابع دام کشور و تشویق سرمایه‌گذاران برای سرمایه‌گذاری در این زیربخش، از تاریخ تصویب این قانون، ورود هر گونه گوشت تازه و منجمد (اعم از قرمز و سفید)، شیر (اعم از شیر خشک صنعتی و سایر محصولات لبنی) توسط اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی، تعاونی و خصوصی از مرزهای زمینی، هوایی و دریایی ممنوع می‌باشد. در شرایط خاص و ویژه با پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی و تصویب هیئت وزیران، برای مدت و یا نوبت محدود اقدام به واردات، خواهد شد	صدور حکم قانونی مطلق در موضوعی که به تنظیم بازار داخلی و تجارت خارجی و حتی مقررات و رویه‌هایی که بر پیوستن به سازمان تجارت جهانی اثر گذار می‌باشد، جای تامل دارد و تصویب چنین حکمی به‌عنوان قانون موجب سلب انعطاف از دولت در تنظیم بازار داخلی و اتخاذ تدابیر و روش‌هایی برای رقابت پذیر کردن شرایط تولید داخلی و فراهم آوردن آمادگی‌های اولیه برای بین‌المللی شدن صنعت دام و طیور می‌شود. لذا اگر منظور حمایت از صنعت تولید داخلی در برابر واردات و فشارهای ناشی از آن می‌باشد بهتر است در این ماده صرفاً براساس سوق دهی دولت به استفاده بهتر از محدودیت‌های تعرفه‌ای و کاهش موانع غیرتعرفه‌ای تاکید گردد. ضمن اینکه اتخاذ هر رویه‌ای در امور بازرگانی و تنظیم بازار این بخش بایستی با رویه‌های اتخاذ شده در سایر بخش‌های اقتصادی کشور هماهنگ باشد	دولت موظف است به منظور حمایت از منابع دام و طیور کشور و تشویق سرمایه‌گذاران برای سرمایه‌گذاری در این زیربخش، از تاریخ تصویب این قانون نسبت به تعیین تعرفه‌های مناسب جهت ورود گوشت تازه (اعم از قرمز و سفید) و شیر (اعم از شیر خشک صنعتی و سایر محصولات لبنی) توسط اشخاص حقیقی و حقوقی اقدام نماید تا بر این اساس رابطه مبادله به نفع تولید کننده داخلی حفظ گردد.
	۱	تبصره - در اجرای این ماده، رعایت مفاد قانون دامپزشکی مصوب سال ۱۳۵۰ الزامی است.	در صورت اصلاح ماده (۱۱)، نیازی به این تبصره نخواهد بود	حذف تبصره
۱۲		به منظور حفاظت و حمایت از نژادهای دام در حال انقراض کشور، دولت موظف است اعتبارات لازم را ردیف‌های بودجه سالیانه کشور پیش‌بینی نماید. وزارت جهاد کشاورزی موظف است هر سال نسبت به	به منظور تکمیل ماده قانونی، و شفاف‌سازی وظایف و مسئولیت‌ها، عبارت زیر اضافه گردد: در صورت عدم تصویب کشتار در کمیسیون مذکور، پرداخت خسارت‌های اصلی و جانبی به مالک یا مالکین	به منظور حفاظت و حمایت از نژادهای دام در حال انقراض کشور، دولت موظف است اعتبارات لازم را ردیف‌های بودجه سالیانه کشور پیش‌بینی نماید. وزارت جهاد کشاورزی موظف است هر سال نسبت به

ماده	تبصره	متن	نظر کارشناسی	پیشنهاد
		اعلام دام‌های در حال انقراض اقدام نماید. کشتار این گونه دام‌ها پس از تصویب در کمیسیون مرکب از معاون امور دام وزیر جهاد کشاورزی، رئیس سازمان دامپزشکی، رئیس سازمان نظام دامپزشکی، یک نفر متخصص اصلاح نژاد و یک نفر دامپزشک در رشته تخصصی مربوطه به انتخاب وزیر جهاد کشاورزی صورت خواهد پذیرفت	ظرف مدت یک‌ماه برعهده وزارت جهاد کشاورزی خواهد بود.	به تعیین و اعلام دام‌های در حال انقراض اقدام نماید. کشتار این گونه دام‌ها پس از تصویب در کمیسیون مرکب از معاون امور دام وزیر جهاد کشاورزی، رئیس سازمان دامپزشکی، رئیس سازمان دامپزشکی، یک نفر متخصص اصلاح نژاد و یک نفر دامپزشک در رشته تخصصی مربوطه به انتخاب وزیر جهاد کشاورزی مجاز خواهد بود. در صورت عدم تصویب کشتار در کمیسیون مذکور، پرداخت خسارت‌های اصلی و جانی به مالک یا مالکین می‌بایست ظرف مدت یک‌ماه توسط وزارت جهاد کشاورزی انجام شود
۱۳		نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران مکلف است بنابه درخواست وزارت جهاد کشاورزی به منظور مبارزه با قاچاق انواع دام و منابع و مواد ژنتیکی دام اقدامات لازم را در مرزهای کشور به‌عمل آورد. دستورالعمل اجرایی این ماده به تصویب وزرای جهاد کشاورزی و کشور می‌رسد	—	—
۱۴		وزارت جهاد کشاورزی موظف است نسبت به تدوین برنامه کوچ سالیانه زنبور عسل اقدام نموده و جهت اجرا به دستگاه‌های ذی‌ربط ابلاغ نماید	—	—
۱۵		به منظور سامان‌دهی امور مشاوره، ترویج، امور فرهنگی و آموزشی، مطالعات و تحقیقات و امور خدماتی و نظارت بر نحوه عملکرد اشخاص حقیقی و حقوقی شاغل موضوع این قانون، وزارت جهاد کشاورزی می‌تواند پروانه تأسیس تشکلهای و مراکز خدمات دامپرووری	تشکلهای تولیدی مشمول قوانین یکپارچه برای تمام فعالیت‌های کشاورزی بوده و ذکر استثنا ضرورتی ندارد	حذف ماده

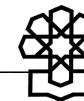
ماده	تبصره	متن	نظر کارشناسی	پیشنهاد
		غیردولتی را با تعیین محدوده فعالیت و اختیارات مشخص صادر نماید. اساسنامه نمونه تشکلهای مذکور، توسط وزارت جهاد کشاورزی با همکاری سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی و سازمان نظام دامپزشکی تهیه و ابلاغ می‌شود.		
۱۶		از تاریخ تصویب این قانون، صدور هر گونه مجوز اعم از موافقت اصولی، پروانه تأسیس و پروانه بهره‌برداری آزمایشگاههای تجزیه خوراک دام آزمایشگاههای تجزیه شیر، صنایع لبنیاتی، گوشت و صنایع گوشت و مواد پروتئینی مربوط، ایجاد کشتارگاهها و مجتمعهای کشتارگاهی و میادین دام، مراکز تولید مواد ژنتیکی (اسپریم، جنین، تخمک) و آزمایشگاههای مرتبط با تخصصهای موضع این قانون، برعهده وزارت جهاد کشاورزی می‌باشد	رعایت ضوابط و قوانین می‌بایست معیار عمل قرار گرفته و دولت به جای صدور مجوز نقش نظارتی داشته باشد. لذا صدور چنین مجوزهایی بایستی برعهده تشکلهای و مجامع امور صنفی مربوطه با هماهنگی و نظارت وزارت جهاد کشاورزی باشد.	—
	۱	تبصره - صدور پروانه بهداشتی برعهده سازمان دامپزشکی بوده و سازمان مذکور موظف است ظرف یکماه اعلام نظر نماید. در غیر این صورت وزارت جهاد کشاورزی موظف به صدور مجوزهای موضوع این ماده خواهد بود	اصلاح تبصره «۱»	به لحاظ حساسیت موضوعات بهداشت دام در سلامت جامعه، سازمان دامپزشکی کشور موظف است درخصوص صدور مجوز بهداشتی موضوع این ماده براساس قوانین و ضوابط مربوطه اعلام نظر نماید
۱۷		وزارت جهاد کشاورزی موظف است در اجرای وظایف قانونی محوله به منظور ارتقای سطح دانش بهره‌برداران موضوع این قانون به روشهای مختلف آموزشی اقدام نماید. اعتبارات مورد نیاز به پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی همه ساله در بودجه سالیانه درج می‌گردد	—	—
۱۸		وزارت جهاد کشاورزی موظف است با سازوکارهای لازم، نسبت به شناسایی، ثبت، کنترل، گواهی و حفاظت از منابع و	—	—

ماده	تبصره	متن	نظر کارشناسی	پیشنهاد
		مواد ژنتیکی دام کشور و اصلاح نژاد آن و در راستای ارتقای سطح تحقیقات و پژوهش‌های علمی ژنتیکی و تولید مواد ژنتیکی متناسب با شرایط کشور و انجام تحقیقات زیست فناوری (بیوتکنولوژی) و توسعه فناوری نوین کشاورزی اقدام نموده و اعتبارات مورد نیاز را همه‌ساله جهت درج در بودجه سالیانه کشور پیشنهاد نماید		
۱۹		از تاریخ تصویب این قانون و حداکثر ظرف مدت دو سال، وزارت جهاد کشاورزی موظف است کلیه شرکت‌ها، مراکز، مزارع و کشت و صنعت‌های تحت پوشش خود را به‌جز مراکزی که در راستای ایفای وظایف حاکمیتی فعالیت می‌نمایند را براساس قوانین مربوط، به بخش غیردولتی واگذار نماید. درآمد حاصل از فروش به حساب خزانه واریز و معادل صد درصد (۱۰۰٪) آن طی موافقت‌نامه مبادله شده با سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور به حساب وزارت جهاد کشاورزی واریز تا هفتاد درصد (۷۰٪) آن برای تأمین وجوه مورد نیاز بازرگانی کارکنان این شرکت‌ها، مراکز، مزارع و سی درصد (۳۰٪) آن نیز برای تقویت مراکز تحقیقاتی موضوع این قانون صرف گردد	این مورد ربطی به قانون نظام دامپروری نداشته و جامع است. قبلاً نیز قوانین لازم در این مورد وجود دارد	در صورت نیاز بایستی به‌عنوان یک ماده پایانی به این قانون اضافه شود
۲۰		وزارت جهاد کشاورزی موظف است به منظور مدیریت جامع، بهره‌برداری پایدار، تعادل دام و منابع خوراک دام، جمع‌آوری اطلاعات، ارائه خدمات اصولی و زیر بنایی، جلوگیری از قاچاق و کنترل جا به جایی دام، نسبت به شناسایی، ثبت و شماره گذاری دام کشور اقدام نماید.	—	—

ماده	تبصره	متن	نظر کارشناسی	پیشنهاد
		دولت موظف است اعتبار لازم برای اجرای این ماده را در بودجه‌های سنواتی پیش بینی نماید.		
۲۱		در صورت وجود مازاد تولید محصولات دام و طیور اعم از خام و فراوری شده، دولت موظف است شرایط حضور تولیدکنندگان در بازارهای جهانی را تسهیل نماید. همچنین زمینه‌های گسترش بورس کالاهای کشاورزی به محصولات دام و طیور را فراهم نماید. صادرکنندگان این محصولات مشمول جایزه صادراتی نیز خواهند گردید	در قوانین و مقررات قبلی مانند قانون تشکیل وزارت جهاد کشاورزی، شیوه‌ها و ضوابط حمایت از تولیدکنندگان و صادرکنندگان وجود دارد و نیازی به مستثنا نمودن امور دام نیست	حذف ماده
۲۲		به منظور مشارکت بیشتر بخش‌های خصوصی و تعاونی در تصمیم‌گیری‌های امور مربوط به خود، حضور یک نماینده از تشکل‌های قانونی بخش کشاورزی حسب مورد در شورای اقتصاد، کمیسیون تنظیم بازار و کمیسیون ماده (۱) مقررات صادرات و واردات در هنگام تصمیم‌گیری برای امور مربوط به آنان الزامی می‌باشد. این نمایندگان دارای حق رای می‌باشند	کلی است و برای تمام تشکل‌ها مصداق دارد و در صورت حضور نماینده‌ای از بخش دام و طیور، سایر بخش‌های تولیدی و اقتصادی نیز چنین انتظاری خواهند داشت که در عمل اجرای آن غیرممکن است	حذف ماده
۲۳		به منظور حمایت از تولید محصولات اساسی دامی و ایجاد تعادل در نظام تولید و جلوگیری از ضایعات محصولات دامی و ضرر و زیان دامداران، دولت موظف است همه ساله خرید گوشت مرغ، گوشت قرمز، تخم مرغ و شیر را براساس قانون خرید تضمینی محصولات کشاورزی مصوب ۱۳۶۸/۶/۲۱ و اصلاحات بعدی آن تضمین نماید		—

ماده	تبصره	متن	نظر کارشناسی	پیشنهاد
۲۴		کلیه محصولات نهایی خوراکی موضوع این قانون، مشمول مقررات استاندارد اجباری خواهند بود. همچنین تشخیص صلاحیت آزمایشگاه‌های کنترل کیفی مرتبط با محصولات مذکور برعهده مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی می‌باشد	—	—
۲۵		آیین‌نامه‌های اجرایی این قانون در مواردی که برای آن تاریخ مشخص تعیین نگردیده، به پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی ظرف مدت شش ماه تهیه و به تصویب هیئت وزیران خواهد رسید	—	—
۲۶		از تاریخ تصویب این قانون، کلیه قوانین مغایر ملغی‌الاثرب خواهد بود.	—	—

پیوست‌ها**۱. قانون تأسیس سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران****فصل اول - اهداف، وظایف و اختیارات****ماده (۱)**

سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران که در این قانون به اختصار سازمان نامیده می‌شود، سازمانی است دارای استقلال مالی، شخصیت حقوقی مستقل غیردولتی که به‌منظور رسیدن به اهداف و انجام وظایف مقرر در این قانون تشکیل می‌شود.

ماده (۲)

اهداف سازمان عبارتند از:

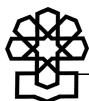
۱. تلاش در جهت ارتقای اخلاق حرفه‌ای در کلیه امور دامپزشکی در چارچوب ارزش‌های عالی‌ه اسلام
۲. تلاش در جهت حفظ شئون حرفه دامپزشکی.
۳. تلاش در جهت پیشبرد و اصلاح امور دامپزشکی.
۴. تلاش در جهت حسن اجرای وظایف فنی و حرفه‌ای دامپزشکان و سایر رده‌های حرفه دامپزشکی.
۵. تنظیم روابط حرفه‌ای بین دامپزشکان و سایر رده‌های حرفه دامپزشکی.
۶. حفظ و حمایت از حقوق صنفی دامپزشکان و سایر رده‌های حرفه دامپزشکی در برابر اشخاص حقیقی و حقوقی.
۷. حفظ و حمایت از حقوق اشخاص حقیقی و حقوقی که به نحوی از خدمات حرفه دامپزشکی بهره‌مند می‌شوند.
۸. تلاش در جهت همکاری هر چه بیشتر شاغلان حرفه دامپزشکی با دستگاه‌های اجرایی دولتی به‌منظور ارتقای بهداشت عمومی.
۹. تلاش در جهت دستیابی به آخرین یافته‌های علمی و تکنولوژیک دامپزشکی.
۱۰. تلاش در جهت حسن اجرای مقررات و قوانین مربوط به امور دامپزشکی.

ماده (۳)

وظایف و اختیارات سازمان به شرح زیر تعیین می‌شود:

۱. همکاری و هماهنگی با مراجع ذی‌ربط برای گسترش و پیشبرد فعالیت‌های علمی و تحقیقاتی در امور دامپزشکی.
۲. همکاری با مراجع ذی‌ربط برای تعیین و تنظیم و اجرای صحیح تعرفه‌های خدمات دامپزشکی.
۳. همکاری با دستگاه‌های ذی‌ربط به منظور حسن اجرای مقررات و قوانین مربوط به امور دامپزشکی.
۴. همکاری با مراجع ذی‌ربط در اجرای برنامه‌های بازآموزی و نوآموزی مستمر دامپزشکان و سایر رده‌های حرفه دامپزشکی در جهت رشد و دستیابی به آخرین یافته‌های علمی و تکنولوژیک دامپزشکی.
۵. اظهارنظر مشورتی در زمینه تدوین پیش‌نویس لوایح، تصویب‌نامه‌ها و آیین‌نامه‌های مرتبط به امور دامپزشکی که از مراجع ذی‌صلاح ارجاع شده باشد.
۶. تدوین دستورالعمل‌ها و ضوابط خاص صنفی مربوط به استاندارد کردن فعالیت‌های مختلف دامپزشکان و سایر رده‌های حرفه دامپزشکی.
۷. صدور کارت عضویت و اعطای شماره نظام دامپزشکی به دامپزشکان عمومی و متخصصان عضو.
۸. رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای شاغلان حرفه دامپزشکی که عنوان جرائم عمومی را نداشته باشند از طریق هیئت‌های ذی‌ربط سازمان طبق مقررات مربوطه.
۹. همکاری در جهت جلوگیری از دخالت اشخاص حقیقی و حقوقی غیرمجاز در حرفه دامپزشکی.
۱۰. همکاری با مراجع ذی‌ربط در تعیین میزان مالیات و عوارض مؤسسات و شاغلان حرفه دامپزشکی.
۱۱. همکاری با مراجع ذی‌ربط در ارائه خدمات امدادی دامپزشکان به هنگام بروز حوادث غیرمترقبه از طریق بسیج اعضا.
۱۲. همکاری با مراجع ذی‌صلاح در جهت رسیدگی به تخلفات و جرائم شاغلان حرفه دامپزشکی و اظهارنظرهای کارشناسی مشورتی در این رابطه به مراجع ذی‌ربط.
۱۳. اعلام نظر کارشناسی و تخصصی به مراجع ذی‌صلاح قضایی در رابطه با رسیدگی به تخلفات غیرصنفی و غیرحرفه‌ای و جرائم شاغلان حرفه دامپزشکی.

فصل دوم - ارکان

ماده (۴)

ارکان سازمان عبارتند از:

۱. شورای مرکزی.
۲. شورای استانی.
۳. هیئت انتظامی رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای شاغلان حرفه دامپزشکی.

ماده (۵)

شورای مرکزی به‌عنوان بالاترین مرجع تصمیم‌گیری سازمان متشکل از هفده نفر اعضای انتخابی و انتصابی به شرح زیر است:

۱. رئیس یا نماینده تام‌الاختیار سازمان دامپزشکی کشور،
 ۲. رئیس یا نماینده تام‌الاختیار مؤسسه تحقیقات واکسن و سرم‌سازی رازی،
 ۳. یک نفر از دامپزشکان با معرفی وزیر جهاد سازندگی به‌عنوان نماینده ایشان،
 ۴. یک نفر از دامپزشکان عضو هیئت علمی با معرفی وزیر فرهنگ و آموزش عالی به‌عنوان نماینده ایشان،
 ۵. یک نفر از دامپزشکان خبره شاغل در وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی با معرفی وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به‌عنوان نماینده ایشان،
 ۶. یک نفر از دامپزشکان خبره شاغل در نیروهای مسلح با معرفی وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح به‌عنوان نماینده ایشان،
 ۷. یک نفر از دامپزشکان شاغل در سازمان حفاظت محیط زیست با معرفی رئیس سازمان حفاظت محیط زیست به‌عنوان نماینده ایشان،
 ۸. نه نفر از دامپزشکان صاحب‌نظر در رشته‌های مختلف علوم دامپزشکی به انتخاب اکثریت آرای مجمع نمایندگان شوراهای استانی به‌عنوان اعضای اصلی و چهار نفر به‌عنوان اعضای علی‌البدل،
 ۹. یک نفر از دامپزشکان با تجربه شاغل در وزارت کشاورزی با معرفی وزیر.
- تبصره «۱»** - دو نفر از نه نفر فوق می‌توانند به انتخاب اکثریت نسبی آرا از سایر رده‌های حرفه دامپزشکی باشند.
- تبصره «۲»** - معرفی اعضای انتصابی ظرف مدت یک‌ماه پس از لازم‌الاجرا شدن قانون صورت می‌گیرد.

تبصره «۳»- نحوه تشکیل و وظایف مجمع عمومی عادی و فوق العاده و همچنین ضوابط و چگونگی انتخاب اعضای موضوع بند «۸» این ماده توسط شورای مرکزی تهیه و به تصویب هیئت وزیران می‌رسد.

تبصره «۴»- دوره فعالیت شورای مرکزی چهار سال است و انتخاب مجدد اعضای شورای مرکزی برای دوره‌های بعدی مجاز است.

ماده (۶)

نامزدهای عضویت در شورای مرکزی سازمان نظام دامپزشکی و شوراهای استانی باید دارای شرایط زیر باشند:

۱. تابعیت دولت جمهوری اسلامی ایران و وفاداری به قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران،
۲. نداشتن فساد اخلاقی و مالی و عدم اعتیاد به مواد مخدر،
۳. داشتن حسن شهرت اجتماعی و شغلی،
۴. نداشتن محکومیت مؤثر کیفری و عدم وابستگی به گروه‌های غیرقانونی،
۵. داشتن حسن شهرت در تعهد به احکام دین مبین اسلام.

تبصره «۱»- اقلیت‌های دینی به رسمیت شناخته شده در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در صورت داشتن شرایط بندهای «۱» تا «۴» این ماده می‌توانند به عضویت شورای مرکزی درآیند.

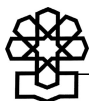
تبصره «۲»- تأیید صلاحیت نامزدهای عضویت در شورای مرکزی و نظارت بر حسن جریان انتخابات توسط هیئت سه نفری متشکل از نمایندگان وزارت جهاد، قوه قضائیه و شورای مرکزی براساس آیین‌نامه‌ای خواهد بود که توسط شورای مرکزی تهیه و به تصویب هیئت وزیران می‌رسد.

ماده (۷)

رئیس سازمان که مسئولیت اجرای مصوبات شورای مرکزی و نمایندگان سازمان در مراجع ملی و بین‌المللی را برعهده دارد، از بین سه نفر از اعضای شورای مرکزی که بیشترین رأی را کسب کنند، توسط وزیر جهاد سازندگی برای صدور حکم به رئیس‌جمهور معرفی می‌شود.

تبصره «۱»- در صورتی که رئیس‌جمهور افراد انتخابی شورای مرکزی را برای ریاست سازمان مناسب تشخیص ندهد، شورای مرکزی موظف است حداکثر ظرف دو هفته افراد دیگری را انتخاب و معرفی کند.

تبصره «۲»- شورای مرکزی دارای یک نایب رئیس، یک دبیر و یک خزانه‌دار است که با اکثریت آرا از بین اعضای شورا انتخاب می‌شوند.

تبصره «۳»- جلسات شورای مرکزی هر ماه حداقل یکبار تشکیل می‌شود. رئیس سازمان ریاست جلسات شورا را برعهده دارد و دبیر شورا مسئول تشکیل جلسات و اداره دبیرخانه شورا است.

ماده (۸)

تشکیل اولین شورای مرکزی حداکثر سه ماه پس از تصویب این قانون توسط وزارت جهاد سازندگی از طریق تشکیل مجمع عمومی مشمولان این قانون و انجام انتخابات عمومی برای انتخاب اعضای اولین شورای مرکزی صورت می‌گیرد.

ماده (۹)

وظایف شورای مرکزی عبارت است از:

۱. تهیه و تصویب دستورالعمل‌های مربوط به مقررات اداری، مالی، تشکیلاتی، اجرایی و سایر دستورالعمل‌های مورد نیاز در محدوده این قانون،
۲. تصویب برنامه‌ها و طرح‌های سازمان،
۳. صلح و سازش در دعاوی یا ارجاع امر به داوری و تعیین داور با حق صلح و سازش یا بدون آن،
۴. پیشنهاد اصلاح یا تغییر قانون سازمان از طریق وزیر جهاد سازندگی، برای تشریفات قانونی،
۵. نظارت بر کار شوراهای استانی،
۶. تهیه و تصویب آیین‌نامه تشکیل کمیته‌های تخصصی دامپزشکی و سایر رده‌های حرفه دامپزشکی،
۷. تعیین حدود و وظایف نایب رئیس، خزانه‌دار و دبیر شورا و نظارت بر عملکرد آنان،
۸. همکاری با مراکز تحقیقاتی، علمی و آموزشی و ارائه مشورت‌های لازم در زمینه تهیه مواد درسی و محتوای آموزش دامپزشکی در سطوح مختلف به وزارتخانه‌های ذی‌ربط،
۹. اتخاذ تصمیم در مورد چگونگی مشارکت در برگزاری گردهمایی‌های تخصصی مربوط مانند سمینارها، کنفرانس‌ها و کنگره‌ها در داخل کشور و در سطح بین‌المللی،
۱۰. اتخاذ تصمیم در مورد چگونگی همکاری در برگزاری آزمون‌های جامع حرفه‌ای - دکترای عمومی و تخصصی دامپزشکی - و آزمون‌های تکمیلی با مراجع ذی‌ربط در صورت درخواست آنها،
۱۱. اتخاذ تصمیم در مورد چگونگی همکاری با دستگاه‌های اجرایی در زمینه مسائل صنفی و حرفه‌ای.

تبصره - شوراهای استانی نظام دامپزشکی شهرستان‌ها در موارد زیر منحل می‌گردند:

۱. عدول و تخطی از وظایف و مقررات در این قانون با تشخیص شورای مرکزی.
۲. فوت یا استعفا و یا عدم شرکت غیرموجه بیش از یک دوم اعضای شورای استانی برای چهار جلسه متوالی.

ماده (۱۰)

جلسات شورای مرکزی با حضور حداقل ۱۲ نفر اعضا رسمیت می‌یابد و تصمیمات متخذه با رأی اکثریت مطلق معتبر است.

ماده (۱۱)

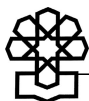
وظایف رئیس سازمان به شرح زیر است:

۱. اداره امور سازمان طبق مفاد این قانون و مصوبات شورای مرکزی،
۲. اجرا یا ابلاغ مصوبات شورای مرکزی و پیگیری امور مربوط به حسن اجرای آنها،
۳. رسیدگی و اخذ تصمیم راجع به امور جاری و نظارت بر حسن اجرای انجام کلیه امور اجرایی سازمان،
۴. امضای کارت‌های عضویت و اعطای شماره‌های نظام دامپزشکی،
۵. نمایندگی حقوقی سازمان نزد کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی و مراجع قضایی برای طرح و تعقیب دعاوی، شکایات یا دفاع از آنها با حق توکیل غیر،
۶. نمایندگی سازمان در مراجع ملی و بین‌المللی طبق ضوابط و مقررات مربوطه،
۷. تهیه مقدمات لازم جهت تعیین و انتخاب تعیین و انتخاب اعضای شورای مرکزی جدید سه ماه قبل از اتمام مدت قانونی دوره قانونی دوره شورای مرکزی،
۸. تهیه گزارش عملکرد، تراز مالی و تنظیم و ارائه بودجه سالیانه سازمان برای طرح و تصویب در شورای مرکزی.

ماده (۱۲)

امضای اسناد مالی سازمان با رئیس و خزانه‌دار سازمان است.

تبصره - در غیاب رئیس، با تفویض اختیار امضای اسناد مالی توسط نایب رئیس و خزانه‌دار سازمان صورت می‌گیرد.

ماده (۱۳)

در صورت پذیرش استعفا، فوت، عدم امکان ادامه انجام وظیفه یا برکناری رئیس سازمان توسط رئیس‌جمهور، رئیس جدید سازمان به ترتیب مقرر در ماده (۷) این قانون انتخاب و تعیین می‌شود.

ماده (۱۴)

در صورت فوت، پذیرش استعفا یا عدم امکان ادامه انجام وظیفه هر یک از اعضای انتخابی شورای مرکزی، به ترتیب میزان آرا از بین اعضای انتخابی شورای مرکزی، به ترتیب میزان آرا از بین اعضای علی‌البدل جایگزین می‌شوند.

ماده (۱۵)

در صورت فوت، پذیرش استعفا یا عدم امکان ادامه انجام وظیفه هریک از اعضای انتصابی، مرجع مربوط موظف است ظرف مدت یک‌ماه نسبت به معرفی عضو جایگزین اقدام کند.

ماده (۱۶)

شوراهای استانی اعم از اعضای انتخابی و انتصابی از بین دامپزشکان استان براساس آیین‌نامه‌ای که توسط شورای مرکزی تهیه و به تصویب وزیر جهاد سازندگی می‌رسد تشکیل می‌شوند.

ماده (۱۷)

شوراهای استانی کلیه اختیارات و وظایف شورای مرکزی و اجرای مصوبات شورای یادشده را در محدوده استان مربوط به‌عهده دارد.

ماده (۱۸)

مدت عملکرد هر دوره شوراهای استانی و شورای مرکزی چهار سال تمام می‌باشد.

تبصره ۱» - شروع اولین دوره فعالیت شوراهای استانی مذکور حداکثر ده روز پس از اعلام قطعیت یافته نتیجه انتخابات خواهد بود.

تبصره ۲» - شروع فعالیت‌های دوره‌های بعدی نظام دامپزشکی بلافاصله پس از پایان دوره قبلی می‌باشد و چنانچه در پایان دوره تشریفات انتخابات دوره بعد به‌نحوی از انحصار پایان نیافته باشد ارکان سازمان دوره قبلی تا قطعیت انتخابات جدید به فعالیت خود ادامه خواهند داد و مبدأ شروع کار دوره جدید از تاریخ قطعیت انتخابات خواهد بود.

ماده (۱۹)

عدم رعایت موازین شرعی، قانونی، مقررات و نظامات دولتی، صنفی و حرفه‌ای، عدم رعایت شئون شغلی، سهل‌انگاری انجام وظایف قانونی و اجحاف به دامداران و مراجعان به‌وسیله شاغلان حرفه دامپزشکی تخلف محسوب و متخلفان با توجه به شدت و ضعف عمل ارتكابی و تعدد و تکرار آن حسب مورد به مجازات‌های زیر محکوم می‌شوند:

- (الف) تذکر یا توبیخ شفاهی در حضور اعضای شوراهای استانی نظام دامپزشکی محل،
- (ب) اخطار یا توبیخ کتبی با درج در پرونده نظام دامپزشکی،
- (ج) توبیخ کتبی با درج در پرونده دامپزشکی و الصاق رأی در تابلو اعلانات سازمان نظام دامپزشکی محل،
- (د) توبیخ کتبی با درج در پرونده نظام دامپزشکی و درج متن رأی در نشریه سازمان،
- (هـ) محرومیت از اشتغال به حرفه دامپزشکی از سه ماه تا یک سال در محل ارتكاب تخلف،
- (و) محرومیت از اشتغال به حرفه دامپزشکی از سه ماه تا یک سال در تمام کشور،
- (ز) محرومیت از اشتغال به حرفه دامپزشکی از یک سال تا پنج سال در تمام کشور با تأیید هیئت عالی انتظامی،
- (ح) محرومیت دائم از اشتغال به دامپزشکی در تمام کشور با تأیید هیئت عالی انتظامی.

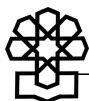
ماده (۲۰)

به منظور رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای شاغلان حرفه دامپزشکی، هیئت‌های بدوی انتظامی در استان‌ها و هیئت عالی انتظامی در محل سازمان تشکیل می‌شود.

ماده (۲۱)

هیئت‌های بدوی انتظامی در استان‌ها متشکل از پنج نفر برای مدت چهارسال به شرح ذیل تشکیل می‌شود:

۱. رئیس شورای استانی،
 ۲. یک نفر حقوق‌دان به انتخاب و معرفی رئیس کل دادگستری استان،
 ۳. رئیس شبکه دامپزشکی استان،
 ۴. دو نفر دامپزشک از اعضای سازمان با حداقل پنج سال سابقه کار که به پیشنهاد شوراهای استانی و تأیید هیئت عالی انتظامی و با حکم رئیس سازمان منصوب می‌شوند.
- تبصره «۱»** - عزل اعضای موضوع بند «۴» این ماده با پیشنهاد هیئت عالی انتظامی و تأیید رئیس سازمان صورت می‌گیرد.
- تبصره «۲»** - ریاست هیئت بدوی انتظامی استان به‌عهده رئیس شوراهای استانی است.

ماده (۲۲)

وظایف هیئت‌های بدوی انتظامی استان‌ها عبارت است از:

۱. رسیدگی به تخلف صنفی و حرفه‌ای اعضای سازمان در برابر اشخاص حقیقی و حقوقی.
۲. رسیدگی به شکایات افراد حقیقی و حقوقی در ارتباط با حرفه دامپزشکی از مشمولان این قانون.

ماده (۲۳)

هیئت عالی انتظامی در مرکز متشکل از هفت نفر برای مدت چهار سال به شرح ذیل تشکیل می‌شوند:

۱. رئیس سازمان (به عنوان رئیس هیئت عالی انتظامی)،
۲. یک نفر حقوق دان به انتخاب و معرفی وزیر دادگستری،
۳. یک نفر دامپزشک با تجربه عضو سازمان به انتخاب و معرفی وزیر جهاد سازندگی،
۴. یک نفر دامپزشک با تجربه عضو سازمان و معرفی وزیر فرهنگ و آموزش عالی،
۵. یک نفر دامپزشک با تجربه عضو سازمان به انتخاب و معرفی وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی،
۶. یک نفر دامپزشک با تجربه عضو سازمان به انتخاب و معرفی شورای مرکزی،
۷. یک نفر دامپزشک باتجربه عضو سازمان به انتخاب و معرفی وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح.

تبصره «۱»- افراد بندهای «۲» الی «۷» بایستی حداقل پنج سال سابقه کار داشته باشند.

تبصره «۲»- در صورتی که شخصی نسبت به رأی هیئت عالی انتظامی معترض باشد می‌تواند از مراجع قضایی تقاضای تجدید نظر نماید. رأی مرجع قضایی قطعی و لازم‌الاجرا خواهد بود.

ماده (۲۴)

وظایف هیئت عالی انتظامی عبارت است از:

۱. نظارت عالیه بر کار هیئت‌های بدوی انتظامی و ایجاد هماهنگی بین آنها،
۲. رسیدگی به اعتراض‌ها و شکایات اشخاص حقیقی و حقوقی از طرز کار هیئت‌های بدوی انتظامی،
۳. تجدید نظر در احکام صادر شده توسط هیئت‌های بدوی انتظامی،
۴. انحلال هیئت‌های بدوی انتظامی در صورت ضرورت به تشخیص شورای مرکزی.

ماده (۲۵)

آیین‌نامه اجرایی چگونگی تشکیل جلسات هیئت عالی انتظامی و هیئت‌های بدوی انتظامی استان‌ها، چگونگی رسیدگی، همچنین نوع تخلفات صنفی و حرفه‌ای و نحوه رسیدگی به آنها، نوع و میزان مجازات‌های انتظامی، صدور رأی و اجرای احکام مربوط به چگونگی و مدت تجدیدنظر در احکام هیئت‌های بدوی انتظامی استان‌ها، حداکثر ظرف سه ماه پس از تشکیل شورای مرکزی توسط آن شورا تهیه و از طریق وزارت جهاد سازندگی برای تصویب به هیئت وزیران تقدیم می‌گردد.

ماده (۲۶)

هرگاه تخلف افراد موضوع این قانون عنوان یکی از جرائم مندرج در قوانین جزایی را نیز داشته باشد، هیئت‌های انتظامی مکلفند تصویر تأیید شده پرونده مربوط را به مراجع قضایی ذی‌صلاح ارسال کنند. رسیدگی در مراجع قضایی مانع رسیدگی هیئت‌های انتظامی از حیث تخلف صنفی و حرفه‌ای مشمولان این قانون نیست.

تبصره - مراجع ذی‌صلاح قضایی مکلفند در صورت برخورد با تخلفات صنفی و حرفه‌ای اشخاص موضوع این قانون تصویر تأیید شده پرونده را به مرجع ذی‌ربط ارسال دارند.

فصل سوم - شرایط عضویت**ماده (۲۷)**

کلیه اتباع ایرانی فارغ‌التحصیل دوره‌های دکترای عمومی و تخصصی و سایر رده‌های حرفه دامپزشکی حق عضویت در سازمان را دارا هستند.

تبصره - اعضای سازمان مکلفند همه ساله مبلغی را به‌عنوان حق عضویت به سازمان بپردازند. میزان و چگونگی وصول آن مطابق دستورالعملی است که توسط شورای مرکزی تهیه و ابلاغ می‌شود.

ماده (۲۸)

کلیه دامپزشکان عمومی و متخصص و افراد سایر رده‌های حرفه دامپزشکی موظف به رعایت مفاد این قانون هستند.

تبصره «۱» - سایر رده‌های حرفه دامپزشکی عبارت از کمک تکنسین، تکنسین کاردان، کمک‌کارشناس و کارشناس دامپزشکی می‌باشند.

تبصره «۲» - اشتغال اشخاص موضوع تبصره «۱» این ماده تحت نظارت دامپزشکان عمومی یا متخصص مجاز است.

فصل چهارم - سایر مقررات

ماده (۲۹)

صدور پروانه‌های اشتغال توسط سازمان دامپزشکی کشور مستلزم دریافت شماره نظام دامپزشکی است.

تبصره - شاغلان حرفه دامپزشکی در دستگاه‌های دولتی، مادام که در ساعات موظف اداری به امور دامپزشکی اشتغال داشته باشند، تابع قوانین دستگاه مربوط هستند.

ماده (۳۰)

سازمان می‌تواند برای کمک به رفع مشکلات رفاهی و مالی اعضای کم‌درآمد و خسارت‌دیده از طریق تشکیل صندوق تعاون و رفاه از آنان حمایت کند.

تبصره - اساسنامه صندوق و آیین‌نامه چگونگی پرداخت وام و حمایت مالی توسط شورای مرکزی تهیه و به تصویب می‌رسد.

ماده (۳۱)

اعتبارات مورد نیاز برای اجرای این قانون از محل‌های زیر تأمین می‌شود:

۱. حق عضویت پرداختی از سوی اعضا،

۲. هدایا و کمک‌های اشخاص حقیقی و حقوقی،

۳. کمک‌های اختیاری دولت.

قانون فوق مشتمل بر ۳۱ ماده و ۲۳ تبصره در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ هجدهم آبان ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۶/۸/۲۸ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

۲. قانون تأسیس سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران

فصل اول - کلیات

ماده (۱) - تعاریف

الف) نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی عبارت است از مجموعه قوانین، مقررات، آیین‌نامه‌ها، استانداردها، تشکلهای مهندسی، حرفه‌ای، صنفی که در جهت رسیدن به اهداف منظور در این قانون تدوین و به مورد اجرا گذاشته می‌شود.

ب) کشاورزی و منابع طبیعی عبارت است از بهره‌برداری از آب و زمین به منظور تولید محصولات

گیاهی و حیوانی (از قبیل زراعت، باغداری، درختکاری مثمر و غیرمثمر، جنگلداری، جنگلکاری، مرتع‌داری، بیابان‌زدایی، دامداری، شیلات، آبزیان، پرورش طیور و زنبور عسل و کرم ابریشم).
(ج) مهندس کشاورزی و منابع طبیعی شخصی است که حداقل مدرک کارشناسی در یکی از رشته‌های بخش کشاورزی و منابع طبیعی و رشته‌های مرتبط را دارا باشد.
تبصره - رشته‌های اصلی کشاورزی و منابع طبیعی و رشته‌های مرتبط براساس ضوابط وزارت علوم، تحقیقات و فناوری توسط رئیس سازمان تهیه و به تصویب شورای مرکزی می‌رسد.

ماده (۲)

سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران که در این قانون به اختصار سازمان نامیده می‌شود سازمانی است غیردولتی با استقلال مالی و شخصیت حقوقی مستقل که به منظور رسیدن به اهداف و انجام وظایف مقرر در این قانون تشکیل می‌شود.

فصل دوم - اهداف، وظایف و اختیارات

ماده (۳)

اهداف سازمان عبارتند از:

۱. تلاش در جهت تحقق بخشیدن به اهداف عالیه نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران،
۲. تلاش در جهت ارتقای اخلاق حرفه‌ای در کلیه امور کشاورزی،
۳. تلاش در جهت ارتقای سطح دانش و گسترش فناوری جدید در کشاورزی و رشته‌های مرتبط،
۴. تلاش در جهت حفظ و پایداری محیط زیست و منابع پایه تجدید شونده (آب و خاک، دام و طیور، آبزیان، جنگل و مرتع) به منظور دستیابی به توسعه پایدار،
۵. تلاش در جهت افزایش کمی و کیفی تولیدات بخش کشاورزی،
۶. حفظ و حمایت از حقوق صنفی مهندسين کشاورزی در برابر اشخاص حقیقی و حقوقی که به نحوی از خدمات حرفه‌ای مهندسين کشاورزی بهره‌مند می‌شوند،
۷. نظارت بر حسن اجرای وظایف فنی و حرفه‌ای اعضای سازمان،
۸. حفظ و حمایت از حقوق اشخاص حقیقی و حقوقی که به نحوی از خدمات حرفه‌ای مهندسين کشاورزی بهره‌مند می‌شوند،
۹. تلاش در جهت ایجاد انسجام، هماهنگی و همکاری هرچه بیشتر بین شاغلین در امور کشاورزی با دستگاه‌های اجرایی دولتی و غیردولتی،

۱۰. تلاش در جهت حسن اجرای مقررات و قوانین مربوط به امور کشاورزی،
۱۱. حمایت از تشکلهای صنفی و تولیدی بخش،
۱۲. تلاش در جهت ساماندهی امر اشتغال مهندسین کشاورزی و منابع طبیعی،
۱۳. تهیه و تنظیم مبنای قیمتگذاری خدمات مهندسی کشاورزی و کمک به صدور این خدمات به خارج از کشور.

ماده (۴)

وظایف و اختیارات سازمان به شرح زیر تعیین می‌شود:

۱. همکاری و هماهنگی با مراجع ذی‌ربط برای گسترش و پیشبرد فعالیت‌های علمی و تحقیقاتی در امور کشاورزی و منابع طبیعی،
۲. همکاری با مراجع ذی‌ربط برای تعیین و تنظیم و اجرای صحیح تعرفه‌های خدمات امور کشاورزی و منابع طبیعی،
۳. همکاری با دستگاه‌های ذی‌ربط به منظور حسن اجرای مقررات و قوانین مربوط به امور کشاورزی و منابع طبیعی،
۴. تلاش در جهت تدوین و اجرای برنامه‌های بازآموزی و نوآموزی مستمر اعضای سازمان،
۵. اظهارنظر مشورتی در زمینه تدوین پیش‌نویس لوایح، تصویب‌نامه‌ها و آیین‌نامه‌های مرتبط به امور کشاورزی و منابع طبیعی که از مراجع ذی‌صلاح ارجاع شده باشد،
۶. تدوین دستورالعمل‌ها و ضوابط خاص صنفی و حرفه‌ای،
۷. صدور کارت عضویت و اعطای شماره نظام مهندسی به مهندسین کشاورزی و رشته‌های مرتبط،
۸. رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای اعضای سازمان که عنوان جرائم عمومی نداشته باشند از طریق هیئت‌های ذی‌ربط سازمان طبق مقررات مربوطه،
۹. همکاری با مراجع ذی‌ربط در تعیین میزان مالیات و عوارض مؤسسات و شاغلان کشاورزی،
۱۰. همکاری با مراجع ذی‌ربط در ارائه خدمات امدادی مهندسین کشاورزی و منابع طبیعی به هنگام بروز حوادث غیرمترقبه از طریق بسیج اعضا،
۱۱. همکاری با مراجع ذی‌صلاح در جهت رسیدگی به تخلفات و جرائم حرفه‌ای مهندسین کشاورزی و منابع طبیعی عضو و غیرعضو و اظهارنظرهای کارشناسی مشورتی در این رابطه به مراجع ذی‌ربط،

۱۲. انجام اموری که جزء اهداف سازمان بوده و مغایرتی با قوانین جاری کشور نداشته باشند،

۱۳. همکاری در جهت تدوین و تنفیذ نظام آموزش عالی کشور در بخش علوم کشاورزی و منابع طبیعی.

تبصره - سازمان موظف است حداکثر ظرف مدت پانزده روز از تاریخ وصول استعلام، نظر مشورتی خود را به مراجع ذی ربط اعلام نماید.

فصل سوم - ارکان

ماده (۵)

ارکان سازمان عبارتند از:

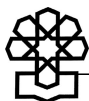
۱. شورای مرکزی،
 ۲. شورای استانی - شعبه استان،
 ۳. شورا و شعبه شهرستانی،
 ۴. مجامع عمومی،
 ۵. هیئت انتظامی رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای.
- شوراهای استانی با تصویب شورای مرکزی می‌توانند برای ایجاد شعبه در شهرستان‌ها، بخشی از وظایف خود را تفویض نمایند.

ماده (۶)

شورای مرکزی به‌عنوان بالاترین مرجع تصمیم‌گیری سازمان متشکل از «۱۵» نفر اعضای انتخابی و انتصابی به شرح زیر است:

۱. دو نفر نماینده وزارت جهاد کشاورزی با معرفی وزیر جهاد کشاورزی،
۲. یک نفر با معرفی وزیر علوم، تحقیقات و فناوری از اعضای هیئت علمی دانشکده‌های کشاورزی به‌عنوان نماینده ایشان،
۳. یک نفر متخصص آبیاری با معرفی وزیر نیرو به‌عنوان نماینده ایشان،
۴. یک نفر متخصص کشاورزی با معرفی رئیس سازمان حفاظت محیط زیست به‌عنوان نماینده ایشان،

۵. ده نفر از متخصصین کشاورزی صاحب‌نظر در رشته‌های مختلف علوم کشاورزی و منابع طبیعی به انتخاب اکثریت آرای مجمع نمایندگان شوراهای استانی به‌عنوان اعضای اصلی و چهار

نفر به عنوان علی‌البدل.

تبصره «۱» - شورای مرکزی برای اولین بار از نمایندگان بندهای «۱» تا «۴» همین ماده و نمایندگان انتخابی شورای استان‌ها (هر استان دو نماینده) در تهران تشکیل می‌شود تا نسبت به انجام بند «۵» ظرف مدت شش ماه اقدام کند.

تبصره «۲» - معرفی اعضای انتصابی باید ظرف مدت دو ماه پس از لازم الاجرا شدن قانون صورت بگیرد.

تبصره «۳» - شورای مرکزی در اولین جلسه خود نسبت به انتخاب رئیس و نایب رئیس و دبیر شورا اقدام می‌نماید.

تبصره «۴» - دوره فعالیت شورای مرکزی چهار سال است و انتخاب مجدد اعضا برای دوره‌های بعدی مجاز است.

ماده (۷)

شورای استانی متشکل از «۱۱» نفر اعضای انتخابی و انتصابی به شرح زیر است:

۱. دو نفر نماینده از سازمان جهاد کشاورزی استان با معرفی رئیس سازمان جهاد کشاورزی استان،

۲. مدیر کل حفاظت محیط زیست استان یا نماینده تام‌الاختیار ایشان،

۳. یک نفر از اعضای هیئت علمی دانشکده کشاورزی یا منابع طبیعی مرکز استان وابسته به وزارت علوم، تحقیقات و فناوری به پیشنهاد وزیر علوم، تحقیقات و فناوری،

۴. هفت نفر از متخصصین رشته‌های مختلف کشاورزی و منابع طبیعی به انتخاب اکثریت آرای مجمع عمومی استان به عنوان عضو اصلی و دو نفر به عنوان عضو علی‌البدل.

تبصره «۱» - شورای استان برای اولین بار متشکل از رؤسا یا نمایندگان سازمان‌های بندهای «۱» تا «۳» همین ماده در مرکز همان استان تشکیل خواهد شد تا نسبت به نحوه برگزاری و اجرای بند «۴» همین ماده حداکثر ظرف مدت ۴ ماه اقدام کند.

تبصره «۲» - شورای استان حداکثر ظرف مدت دو هفته پس از انتخاب، یک نفر را به عنوان رئیس شورای استان یک نفر را برای نایب رئیس شورای استان، یک نفر را برای خزانه‌داری و یک نفر را جهت دبیری شورا از بین خود انتخاب می‌کند.

تبصره «۳» - وزیر جهاد کشاورزی با پیشنهاد شورای استان حکم رئیس شورای استان را صادر می‌کند.

تبصره «۴» - وزارت جهاد کشاورزی موظف است جهت راه‌اندازی سازمان نظام مهندسی

کشاورزی و منابع طبیعی حداکثر بعد از ۳ ماه از تصویب این قانون نسبت به تشکیل اولین جلسه شورای استان از طریق سازمان جهاد کشاورزی استان‌ها اقدام نماید.

تبصره «۵»- مجمع عمومی استان از تجمع حداقل ۳۰ نفر عضو تشکیل می‌شود.

ماده (۸)

مجمع عمومی استان از اجتماع اعضای آن تشکیل می‌شود و کلیه اشخاص حقیقی که طبق ضوابط مصوب به عضویت سازمان پذیرفته می‌شوند، با شرایط مساوی عضویت مجمع عمومی را دارا بوده و در جلسات دارای حق رأی و مشارکت در تصمیم‌گیری‌ها می‌باشند.

تبصره - جلسات مجمع با حضور نصف به علاوه یک عضو رسمیت می‌یابد و تصمیمات متخذه با اکثریت عده حاضر معتبر می‌باشد.

ماده (۹)

وظایف و اختیارات مجمع عمومی عادی یا فوق‌العاده به قرار زیر است:

۱. انتخاب اعضای شورای استان یا بازرسان با رعایت بند «۴» ماده (۷) این قانون،
۲. استماع گزارش شورای استان و اعلام نظر نسبت به آن و رسیدگی به مسائل مطرح شده،
۳. تصویب سیاست‌ها و خط‌مشی‌های شورای استان،
۴. تعیین مؤسسه حسابرسی برای رسیدگی به حساب‌ها، ترازنامه‌ها و بیلان عملکرد سالیانه سازمان،
۵. پیشنهاد هرگونه تغییر و اصلاح در آیین‌نامه سازمان به شورای مرکزی،
۶. بررسی و تصویب ترازنامه سالیانه و برنامه و بودجه و طرح‌های سالیانه سازمان استان،
۷. بررسی و اتخاذ تصمیم نسبت به سایر اموری که طبق قوانین و آیین‌نامه‌های مربوط به سازمان استان و در صلاحیت مجمع عمومی می‌باشد.

ماده (۱۰)

جلسات مجمع عمومی به‌طور عادی سالی یک‌بار و فوق‌العاده به تعداد دفعاتی که توسط مجمع و به درخواست حداقل یک‌پنجم اعضای مجمع یا به درخواست شورای مرکزی در صورت ضرورت تشکیل می‌شود.

ماده (۱۱)

نامزدهای عضویت در شورای مرکزی و شوراهای استانی سازمان باید دارای شرایط زیر باشند:

۱. تابعیت دولت جمهوری اسلامی ایران و وفاداری به قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران،
۲. نداشتن محکومیت مؤثر کیفری و عدم وابستگی به گروه‌های غیرقانونی،
۳. نداشتن سوء شهرت اجتماعی و شغلی.

ماده (۱۲)

رئیس سازمان که مسئولیت اجرای مصوبات شورای مرکزی را به نمایندگی سازمان در مراجع ملی و بین‌المللی برعهده دارد از بین سه نفر از اعضای شورای مرکزی که بیشترین رأی را کسب کنند توسط وزیر جهاد کشاورزی برای صدور حکم به رئیس‌جمهور معرفی می‌شوند.

ماده (۱۳)

تشکیل اولین شورای مرکزی حداکثر ۳ ماه پس از تشکیل شوراهای استانی توسط وزارت جهاد کشاورزی از طریق تشکیل مجمع عمومی نمایندگان شورای استانی انتخابات عمومی برای انتخاب اعضای اولین شورای مرکزی صورت می‌گیرد.

ماده (۱۴)

وظایف شورای مرکزی عبارت است از:

۱. انتخاب ۳ نفر از اعضای شورای مرکزی برای ریاست سازمان و معرفی آنها به وزیر جهاد کشاورزی،
۲. تهیه و تصویب دستورالعمل‌های مربوط به مقررات اداری، مالی، تشکیلاتی، اجرایی و سایر دستورالعمل‌های مورد نیاز در محدوده این قانون،
۳. تهیه بودجه برنامه‌ها و طرح‌های سازمان جهت ارائه به مجمع عمومی،
۴. بررسی و تصویب طرح‌های اصلاح یا تغییر قانون سازمان و پیشنهاد آن به مراجع ذی‌صلاح،
۵. نظارت بر کار شوراهای استانی،
۶. تهیه و تصویب آیین‌نامه تشکیل کمیته‌های تخصصی کشاورزی و رشته‌های مرتبط،
۷. تشکیل مجمع عمومی و فوق‌العاده.
۸. تعیین حدود اختیارات نایب رئیس، خزانه‌دار، دبیر شورا و نظارت بر عملکرد آنها،

۹. همکاری با مراکز تحقیقاتی علمی و آموزشی مربوط به کشاورزی،
۱۰. اتخاذ تصمیم در مورد چگونگی مشارکت سازمان در برگزاری گردهمایی‌های تخصصی مربوطه مانند سمینارها، کنفرانس‌ها و کنگره‌ها در داخل و در سطح بین‌المللی،
۱۱. تنظیم برنامه‌های لازم جهت سامان‌دهی امر اشتغال مهندسين کشاورزی،
۱۲. اتخاذ تصمیم در مورد چگونگی همکاری سازمان در برگزاری آزمون‌های جامع حرفه‌ای، مهندسی، کشاورزی و آزمون‌های تکمیلی با مراجع ذی‌ربط در صورت درخواست آنها،
۱۳. اتخاذ تصمیم در مورد چگونگی همکاری با دستگاه‌های اجرایی در زمینه مسائل صنفی و حرفه‌ای،
۱۴. تصمیم‌گیری و صدور پروانه به امور مشاوره‌ای و خدمات مهندسی کشاورزی برای اشخاص حقیقی و حقوقی واجد شرایط و نظارت بر حسن انجام کار آنها،
۱۵. ارائه برنامه جهت اشاعه تفکر علمی در امر تولید و فناوری محصولات کشاورزی از طریق الزام به استفاده از مهندسين کشاورزی در اجرای پروژه‌های کشاورزی،
۱۶. اظهارنظر نسبت به لوایح و طرح‌های مرتبط به کشاورزی و انعکاس آن به مجلس شورای اسلامی، وزارت جهاد کشاورزی و سایر مراجع ذی‌ربط،
۱۷. صلح و سازش در دعاوی یا ارجاع کار به امر داوری و تعیین داور با حق صلح و سازش یا بدون آن.
- تبصره ۱-** شورای مرکزی دارای یک نایب رئیس و یک خزانه‌دار و یک نفر دبیر است که با اکثریت آرا از بین اعضای شورا انتخاب می‌شوند.
- تبصره ۲-** جلسات شورای مرکزی هر ماه حداقل یک بار تشکیل می‌شود و رئیس سازمان، ریاست جلسات شورا را برعهده دارد و دبیر شورا مسئول تشکیل جلسات اداره دبیرخانه شورا است.

ماده (۱۵)

- جلسات شورای مرکزی با حضور حداقل «۱۱» نفر از اعضا رسمیت می‌یابد و تصمیمات متخذه با رأی اکثریت مطلق حاضرین معتبر است.
- تبصره -** جلسات شورای استان حداقل هر ماه یکبار تشکیل می‌شود و رئیس سازمان استان، ریاست جلسات شورای استان را برعهده خواهد داشت. دبیر شورای مسئول تشکیل و اداره دبیرخانه شورای استان می‌باشد.

ماده (۱۶)

وظایف رئیس سازمان به شرح زیر است:

۱. اداره امور سازمان طبق مفاد این قانون و مصوبات شورای مرکزی و نظارت بر حسن انجام کلیه امور اجرایی سازمان،
 ۲. رسیدگی و اتخاذ تصمیم راجع به امور جاری نظام و پیگیری امور مربوطه،
 ۳. امضای کارت‌های عضویت و اعطای شماره‌های مهندسی کشاورزی به اعضا،
 ۴. نمایندگی حقوقی سازمان نزد کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی و مراجع قضایی برای طرح و تعقیب دعاوی، شکایات یا دفاع از آنها با حق توکیل به غیر،
 ۵. نمایندگی سازمان در مراجع ملی و بین‌المللی طبق ضوابط و مقررات مربوطه،
 ۶. تهیه و مقدمات لازم جهت تعیین و انتخاب اعضای شورای مرکزی جدید سه ماه قبل از اتمام مدت قانونی دوره شورای مرکزی،
 ۷. تهیه گزارش عملکرد، تراز مالی و تنظیم و ارائه بودجه و برنامه سازمان جهت طرح و تصویب در شورای مرکزی،
 ۸. امضای اسناد مالی سازمان با رئیس و خزانه‌دار سازمان می‌باشد.
- تبصره -** در غیاب رئیس، با تفویض اختیار، امضای اسناد مالی با نایب رئیس و خزانه‌دار سازمان صورت می‌گیرد.

ماده (۱۷)

در صورت پذیرش استعفا، فوت، عدم امکان ادامه خدمت یا برکناری رئیس سازمان توسط رئیس‌جمهور، رئیس جدید سازمان، به ترتیب از بین افراد ماده (۱۲) این قانون انتخاب و تعیین می‌شود.

ماده (۱۸)

در صورت فوت، پذیرش استعفا یا عدم امکان ادامه وظیفه هر یک از اعضای انتخابی شورای مرکزی به ترتیب میزان آرا از بین اعضای انتخابی شورای مرکزی از بین اعضای علی‌البدل جایگزین می‌شود.

ماده (۱۹)

در صورت فوت، پذیرش استعفا، یا عدم امکان ادامه انجام وظیفه هریک از اعضای انتصابی، مرجع مربوط موظف است ظرف مدت یک‌ماه نسبت به معرفی عضو جایگزین اقدام کند.

ماده (۲۰)

وظایف شورای استانی:

۱. تشکیل مجمع عمومی جهت اجرای بند «۴» از ماده (۷) قانون نظام مهندسی کشاورزی،
۲. انتخاب و پیشنهاد یک نفر با عنوان رئیس شورای استان به وزارت جهاد کشاورزی جهت صدور حکم،
۳. تعیین یک نفر نایب رئیس، یک نفر خزانه‌دار و یک نفر دبیر شورا از بین اعضای شورای استان،
۴. تعیین حدود اختیارات نایب رئیس و خزانه‌دار- دبیر شورا و نظارت بر عملکرد آنها،
۵. تهیه بودجه و برنامه و طرح‌های خاص استانی،
۶. اجرای دستورالعمل‌های مربوط به مقررات اداری - مالی و تشکیلاتی و کلیه مصوبات شورای مرکزی،
۷. تشکیل کمیته‌های تخصصی کشاورزی در استان طبق آیین‌نامه اجرایی مربوطه که از طرف شورای مرکزی ابلاغ خواهد شد،
۸. اتخاذ تصمیم در مورد چگونگی همکاری با دستگاه‌های اجرایی استان در زمینه مسائل صنفی و حرفه‌ای در راستای سیاست‌های کلی مصوب شورای مرکزی،
۹. اجرای تصمیمات شورای مرکزی و ارائه پیشنهادات در مورد مشارکت سازمان استان در برگزاری گردهمایی‌ها و سمینارها و کنفرانس‌ها،
۱۰. همکاری با مراجع قضایی و کانون کارشناسان رسمی دادگستری و اظهار نظر درخصوص صلاحیت اخلاقی و فنی داوطلبین دریافت پروانه کارشناسی در امور کشاورزی و رشته‌های مرتبط و قبول داور و اختلافاتی که دارای ماهیت فنی است،
۱۱. تصمیم‌گیری و صدور پروانه به امور مشاوره‌ای و خدمات مهندسی کشاورزی برای اشخاص حقیقی و حقوقی واجد شرایط و نظارت بر حسن انجام کار آن‌ها،
۱۲. ارتقای دانش فنی و کیفیت کار مهندسان و شاغلان در بخش کشاورزی از طریق ایجاد شبکه‌های اطلاع‌رسانی و پایگاه‌های علمی و فنی و آموزشی و انتشارات به منظور رشد و اعتلای حرفه‌های مهندسی کشاورزی و مشاغل مرتبط با آن،
۱۳. همکاری با مراجع مسئول در بالا بردن کمیت و کیفیت تولید و افزایش بهره‌وری از منابع پایه و حفظ محیط زیست و فراهم آوردن زمینه‌های مشارکت اعضا در نظارت بر تولید، سرمایه‌گذاری و اجرای طرح‌ها و پروژه‌های کشاورزان استان،
۱۴. دفاع از حقوق اجتماعی و حیثیت حرفه‌ای اعضا و تشویق و حمایت از فعالیت‌های با ارزش

و برگزاری مسابقات حرفه‌ای و تخصصی بین آنها،

۱۵. تنظیم روابط بین صاحبان حرفه‌های مهندسی کشاورزی و کارفرمایان و بهره‌برداران و کمک به مراجع مسئول بخش در زمینه ارجاع کار مناسب به افراد صاحب صلاحیت و جلوگیری از مداخله اشخاص فاقد صلاحیت در امور فنی،
۱۶. کمک به آموزش و ترویج اصول صحیح مهندسی کشاورزی و همکاری با وزارت جهاد کشاورزی در زمینه تدوین، اجرا و کنترل شاخص‌های تولید و فراوری محصولات کشاورزی و رعایت استانداردها و معیار در سرمایه‌گذاری و تولید محصولات کشاورزی،
۱۷. همکاری با مراجع استان در هنگام بروز سوانح و بلایای طبیعی و خشکسالی،
۱۸. تهیه و ترازنامه سازمان و شعبه استان و ارائه آن به مجمع عمومی،
۱۹. همکاری با مراکز تحقیقاتی، علمی، آموزشی مربوط به کشاورزی،
۲۰. صلح و سازش در دعاوی یا ارجاع کار به امور داوری و تعیین داور با حق صلح و سازش یا بدون آن.

ماده (۲۱)

وظایف رئیس شورای استان به شرح زیر است:

۱. اداره امور شورای استان طبق مفاد این قانون و مصوبات شورای مرکزی و نظارت بر حسن انجام وظیفه امور اجرایی سازمان در استان،
 ۲. رسیدگی و اخذ تصمیم راجع به امور جاری سازمان و پیگیری امور مربوطه،
 ۳. امضای کارت‌های عضویت و اعطای شماره‌های مهندسی کشاورزی به اعضا،
 ۴. نمایندگی حقوقی سازمان استان نزد کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی و مراجع قضایی برای طرح و تعقیب دعاوی، شکایات یا دفاع از آنها با حق توکیل به غیر،
 ۵. تهیه مقدمات لازم جهت تعیین و انتخاب اعضای شورای جدید استان قبل از اتمام دوره قانونی شورای استان،
 ۶. تهیه و گزارش عملکرد، تراز مالی و تنظیم و ارائه بودجه و برنامه سازمان استان جهت طرح و تصویب در مجمع عمومی استان،
 ۷. امضای اسناد مالی سازمان با رئیس و خزانه‌دار سازمان استانی می‌باشد.
- تبصره -** در غیاب رئیس با تفویض اختیار، امضای اسناد مالی با نایب رئیس و خزانه‌دار شورای استانی خواهد بود.

ماده (۲۲)

مدت فعالیت هر دوره شوراهای استانی چهار سال تمام می‌باشد.
تبصره ۱- شروع اولین دوره فعالیت شوراهای استانی مذکور حداکثر ده روز پس از اعلام نتیجه نهایی انتخابات خواهد بود.

تبصره ۲- شروع فعالیت‌های دوره‌های بعدی نظام مهندسی کشاورزی بلافاصله پس از پایان دوره قبلی می‌باشد و چنانچه دوره تشریفات انتخابات دوره بعد به نحوی از انحا پایان نیافته باشد، ارکان سازمان دوره قبلی تا قطعیت انتخابات جدید به فعالیت خود ادامه خواهند داد و مبدأ شروع کار دوره جدید از تاریخ قطعیت انتخابات خواهد بود.

ماده (۲۳)

شورای مرکزی می‌تواند در صورت عدول یا تخطی شورای استان، از مقررات نظام مهندسی و عدم رعایت تذکرات لازم مبنی بر اصلاح تخلفات و تکرار آن نسبت به انحلال آن اقدام نماید.
تبصره ۱- در صورت انحلال شورای استانی حداکثر ظرف مدت دو ماه از تاریخ انحلال، وزارت جهاد کشاورزی موظف به تشکیل شورای استانی بر طبق ماده (۷) این قانون می‌باشد.
تبصره ۲- نحوه انحلال شورای اسلامی طبق آیین‌نامه‌ای خواهد بود که توسط شورای مرکزی تهیه و تدوین و به تصویب وزارت جهاد کشاورزی خواهد رسید.

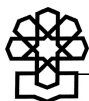
ماده (۲۴)

به منظور رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای شاغلان حرفه مهندسی کشاورزی هیئت‌های بدوی انتظامی در استان‌ها و هیئت عالی انتظامی در محل سازمان مرکزی تشکیل می‌شود.

ماده (۲۵)

عدم رعایت موازین قانونی، مقررات و نظامات دولتی و صنفی و حرفه‌ای، عدم رعایت شئون شغلی سهل‌انگاری در انجام وظایف قانونی و اجحاف به کشاورزان، دامداران، مرتع‌داران، مراجعان به‌وسیله شاغلان حرفه مهندسی کشاورزی تخلف محسوب و متخلفان با توجه به شدت و ضعف عمل ارتكابی و تعدد و تکرار آن حسب مورد به مجازات‌های زیر محکوم می‌شوند:
الف) تذکر یا توبیخ شفاهی در حضور اعضای شوراهای استانی نظام مهندسی کشاورزی محل،

ب) اخطار یا توبیخ کتبی با درج در پرونده نظام مهندسی کشاورزی،

ج) توبیخ کتبی با درج در پرونده و الصاق رأی در تابلوی اعلانات سازمان محل،
د) توبیخ کتبی با درج در پرونده نظام مهندسی کشاورزی و درج متن رأی در نشریه شورا،
هـ) محرومیت از اشتغال به حرفه مهندسی کشاورزی از سه ماه تا یکسال در محل ارتکاب تخلف،
و) محرومیت از اشتغال به حرفه مهندسی کشاورزی از سه ماه تا یکسال در تمام کشور،
ز) محرومیت از اشتغال به حرفه مهندسی کشاورزی از یک سال تا پنج سال در تمام کشور با
تأیید هیئت عالی انتظامی،
ح) محرومیت دائم از اشتغال به حرفه مهندسی کشاورزی در تمام کشور با تأیید هیئت عالی
انتظامی رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای،
تبصره ۱- بندهای «و»، «ز» و «ح» با صدور حکم قاضی عضو هیئت قابل اجراست.
تبصره ۲- آرای هیئت‌های بدوی ظرف مدت یک‌ماه از تاریخ ابلاغ رأی قابل تجدید نظر در هیئت
عالی انتظامی می‌باشد.

ماده (۲۶)

هیئت‌های بدوی انتظامی در استان‌ها متشکل از پنج نفر برای مدت چهار سال به شرح زیر تشکیل
می‌شود:

۱. رئیس شورای استانی،
 ۲. یک نفر قاضی به انتخاب و معرفی رئیس کل دادگستری به استان،
 ۳. رئیس سازمان جهاد کشاورزی استان،
 ۴. دو نفر مهندس کشاورزی از اعضای سازمان با حداقل «۱۰» سال سابقه کار در بخش کشاورزی
با معرفی شورای استانی،
- تبصره ۱-** رئیس هیئت بدوی انتظامی استان توسط اعضا انتخاب خواهند شد.
تبصره ۲- عزل اعضای موضوع بند «۴» این ماده با پیشنهاد هیئت عالی انتظامی و تأیید رئیس
سازمان صورت می‌گیرد.

ماده (۲۷)

وظایف هیئت‌های بدوی انتظامی استان‌ها عبارتند از:

۱. رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای اعضای سازمان در برابر اشخاص حقیقی و حقوقی،
۲. رسیدگی به شکایات افراد حقیقی در ارتباط با حرفه مهندسی کشاورزی از مشمولان این
قانون،

ماده (۲۸)

هیئت عالی انتظامی در مرکز متشکل از ۷ نفر به مدت ۴ سال به شرح زیر تشکیل می‌شود:

۱. رئیس سازمان،
۲. یک نفر قاضی به انتخاب رئیس کل دادگستری استان تهران،
۳. یک نفر مهندس کشاورزی با تجربه به انتخاب و معرفی وزیر جهاد کشاورزی،
۴. یک نفر از هیئت علمی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی به معرفی وزیر علوم، تحقیقات و فناوری،
۵. سه نفر مهندس کشاورزی با تجربه عضو سازمان با انتخاب و معرفی شورای مرکزی با حداقل «۱۰» سال سابقه کار در بخش کشاورزی.

ماده (۲۹)

وظایف هیئت عالی انتظامی عبارت است از:

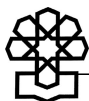
۱. نظارت عالیه بر کار هیئت‌های بدوی انتظامی و ایجاد هماهنگی بین آنها،
 ۲. رسیدگی به اعتراض‌ها و شکایات اشخاص حقیقی و حقوقی از طرز کار هیئت‌های بدوی انتظامی،
 ۳. تجدید نظر در احکام صادر شده توسط هیئت‌های بدوی انتظامی،
 ۴. انحلال هیئت‌های بدوی انتظامی در صورت تخلف از وظایف شورای مرکزی است،
- تبصره «۱»-** در صورتیکه شخصی نسبت به رأی هیئت عالی انتظامی معترض باشد می‌تواند از مراجع قضایی تجدید نظر نماید، رأی مرجع قضایی قطعی و لازم‌الاجرا خواهد بود،
- تبصره «۲»-** آرای هیئت عالی انتظامی با اکثریت چهار رأی موافق قطعی و لازم‌الاجرا است.

ماده (۳۰)

آیین‌نامه اجرایی چگونگی تشکیل هیئت عالی انتظامی و هیئت‌های بدوی انتظامی استان‌ها، چگونگی رسیدگی، صدور رأی و اجرای احکام مربوط حداکثر ظرف مدت سه ماه پس از تصویب شورای مرکزی توسط آن شورا تهیه و از طریق وزارت جهاد کشاورزی برای تصویب به هیئت وزیران تقدیم می‌گردد.

ماده (۳۱)

هر گاه تخلف افراد موضوع این قانون، عنوان یکی از جرائم مندرج در قوانین جزایی را نیز داشته

باشد، هیئت‌های انتظامی مکلفند تصویر تأیید شده پرونده مربوط را به مراجع قضایی ذی‌صلاح ارسال کنند.

رسیدگی در مراجع قضایی مانع از رسیدگی هیئت‌های انتظامی از حیث تخلف صنفی و حرفه‌ای از مشمولان این قانون نیست.

ماده (۳۲)

وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی، نهادهای مراجع قضایی، نیروهای انتظامی و شرکت‌های دولتی می‌توانند در ارجاع امور کارشناسی با رعایت آیین‌نامه خاصی که به پیشنهاد مشترک وزارت جهاد کشاورزی و وزارت دادگستری به تصویب هیئت وزیران می‌رسد، به جای کارشناسان رسمی دادگستری، از مهندسان دارای پروانه اشتغال، که به وسیله شعبه استان معرفی می‌شوند استفاده نمایند.

ماده (۳۳)

شورا یا شعبه شهرستانی هر یک از استان‌های کشور و نحوه انتخاب افراد واجد شرایط و اختیارات و وظایف آن براساس آیین‌نامه‌ای خواهد بود که توسط شورای مرکزی تهیه و به تصویب وزیر جهاد کشاورزی خواهد رسید.

فصل چهارم - شرایط عضویت

ماده (۳۴)

کلیه اتباع ایرانی فارغ‌التحصیل دوره‌های مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی و رشته‌های مرتبط، حق عضویت در سازمان را دارا هستند.

ماده (۳۵)

وزیر جهاد کشاورزی از تاریخ ابلاغ این قانون به عضویت هیئت عالی نظارت، موضوع ماده (۵۲) قانون نظام صنفی در خواهد آمد. وزارت جهاد کشاورزی با هماهنگی دبیرخانه هیئت عالی نظارت، حداکثر ۶ ماه از تاریخ تصویب این قانون، نظام صنفی کارهای کشاورزی را برابر قانون نظام صنفی تهیه و جهت تصویب به هیئت وزیران پیشنهاد می‌نماید.

ماده (۳۶)

کلیه اعضا موظف به رعایت مفاد این قانون هستند.

فصل پنجم - سایر مقررات**ماده (۳۷)**

سازمان می‌تواند برای کمک به رفع مشکلات رفاهی و مالی اعضای کم‌درآمد و خسارت‌دیده، از طریق تشکیل صندوق تعاون و رفاه از آنان حمایت کنند.

تبصره - اساسنامه صندوق و آیین‌نامه چگونگی پرداخت وام و حمایت‌های مالی توسط شورای مرکزی تهیه و به تصویب می‌رسد.

ماده (۳۸)

اعتبارات مورد نیاز برای اجرای این قانون از محل‌های زیر تأمین می‌شود:

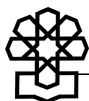
۱. حق عضویت پرداختی از سوی اعضا،
۲. هدایا و کمک‌های اشخاص حقیقی و حقوقی،
۳. کمک‌های اعطایی دولت،
۴. صندوق مشترک سازمان‌های استان،
۵. دریافت بهای ارائه خدمات پژوهشی، فنی و آموزشی،
۶. درصدی از حق الزحمه دریافتی اعضا بابت ارائه خدمات مهندسی ارجاع‌شده از طرف سازمان.

۳. اساسنامه سازمان دامپروری کشور

تصویب‌نامه شماره ۲۳۱۵۶ مورخ ۴۰/۷/۲۷ و آیین‌نامه اجرایی مربوط به آن به شماره ۳۴۳۷۶
۴۰/۱۱/۲۱

ماده (۱)**به‌منظور انجام وظایف زیر**

- بررسی‌های مربوط به دامپروری و انتخاب بهترین نژادهای موجود دام و طیور و اصلاح و تکثیر نژادهای خوب و متناسب با آب و هوا و شرایط اقلیمی کشور،
- ایجاد مؤسسات نمونه دامپروری در نقاط مناسب کشور،

- همکاری با شهرداری‌ها برای رفع مضائقه گوشت و شیر و مصرف اهالی کشور سازمانی به نام سازمان دامپروری کل کشور تحت نظر وزارت کشاورزی تأسیس می‌گردد که زیر نظر یک شورای عالی و به وسیله یک نفر رئیس کل طبق مقررات زیر اداره خواهد شد:

ماده (۲) شورای عالی دامپروری کشور از نه نفر به شرح زیر تشکیل می‌گردد:

- وزیر کشاورزی،
- معاون فنی وزارت کشاورزی،^۲
- معاون وزارت دارایی یا نماینده منتخب وزیر دارایی،
- مدیر کل دامپزشکی کشور،
- دو نفر از استادان دامپروری دانشکده‌های دامپزشکی و کشاورزی به نمایندگی وزارتخانه‌های مربوطه،
- رئیس دواب ارتش،
- دو نفر دیگر از اشخاص ذی‌صلاحیت به انتخاب اعضاء فوق‌الذکر که برای مدت سه سال انتخاب خواهند شد و انتخاب مجدد آنان بلامانع می‌باشد.

رئیس کل سازمان دامپروری در جلسات شورا بدون حق رأی شرکت خواهد نمود

ریاست شورای عالی با وزیر کشاورزی و در غیاب او با معاون فنی مربوطه و وظایف این شورا عبارت از تصویب تشکیلات سازمان دامپروری کشور، رسیدگی برئوس مسائل مهم فنی و مالی و اداری سازمان و تصویب برنامه‌های سالیانه دامپروری کشور و اظهارنظر و تصویب بودجه و نظارت بر اجرای آن می‌باشد.

ماده (۳)

رئیس کل سازمان دامپروری از بین دکتوران دامپزشک و یا مهندسين کشاورزی از طرف وزیر کشاورزی برای مدت سه سال انتخاب می‌شود و عهده‌دار کلیه امور فنی و اداری سازمان مزبور می‌باشد.^۳

ماده (۴)

کلیه مؤسسات موجود بنگاه دامپروری و دارایی این مؤسسات از منقول و غیرمنقول همچنین مراتع

۲. در سازمان جدید دام جزء جهاد سازندگی است.

۳. هیئت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۴۲/۵/۳۰ بنابه پیشنهاد شماره ۱۸۶۴۸-۴۲/۵/۲۹ وزارت کشاورزی ماده سوم اساسنامه را به شرح فوق اصلاح نموده‌اند.

خالصه غیرجنگلی که به تشخیص وزارت کشاورزی با تعیین حدود مشخصات و صدور تصویب‌نامه هیئت وزیران به سازمان دامپروری کشور واگذار می‌شود و کارخانه شیر پاستوریزه تهران جزء دارایی و سرمایه سازمان دامپروری منظور می‌گردد.^۴ و در هر سال مبلغی به‌عنوان کمک دولت به بودجه سازمان پس از تصویب شورای عالی به‌وسیله وزارت کشاورزی به وزارت دارایی پیشنهاد و پس از موافقت وزارت دارایی در بودجه کل کشور منظور می‌گردد علاوه‌بر کمک سالیانه دولت سازمان دامپروری مجاز است طبق اصول بازرگانی محصولات و فراورده‌های مؤسسات تابعه خود را به قیمت عادلانه که به تصویب شورای عالی خواهد رسید به فروش برساند و وجوه حاصله را به مصرف توسعه و تکمیل مؤسسات مطالعاتی و یا تولیدی و هزینه‌های جاری برساند.

تبصره «۱» - وزارت دارایی در هر سال بودجه سازمان دامپروری کشور را از لحاظ درآمد بنابه پیش‌بینی شورای عالی و تأیید وزارت کشاورزی در بودجه کل کشور منظور و هزینه‌های مربوطه را یک قلم در بودجه کل کشور تأمین و کمک موضوع ماده (۴) که در بودجه کل کشور منظور می‌گردد و پس از تصویب به اقساط چهارگانه در شروع هر فصل به اختیار سازمان خواهد گذارد.

تبصره «۲» - سازمان دامپروری کشور می‌تواند با اجازه شورای عالی در هر مورد مایحتاج خود را تا مبلغ یک میلیون ریال مستقیم و بدون رعایت تشریفات مناقصه و آیین‌نامه معاملات دولتی از دست اول به نازلترین قیمت ممکنه خریداری و دام و طیور و محصولات خود را بدون رعایت تشریفات مزایده به فروش برساند و این معافیت شامل خرید و فروش اثاثیه و اموال منقول اداری و یا غیرمنقول سامان نخواهد بود.

تبصره «۳» - اصولاً فروش محصولات سازمان نقداً به‌عمل خواهد آمد مگر اینکه به اشخاص یا مؤسساتی فروخته شود که اعتبار آنها مورد تصدیق سازمان باشد.

تبصره «۴» - بودجه تفصیلی سالیانه سازمان دامپروری کل کشور پس از تصویب شورای عالی با تصویب وزارتین کشاورزی و دارایی قابل اجرا بوده و سازمان می‌تواند صرفه‌جویی و اضافه درآمد هر ساله را در بودجه سال بعد منظور و به مصرف برساند. نقل و انتقال اعتبارات فصول و مواد بودجه تفصیلی مستلزم موافقت وزارت دارایی خواهد بود.

تبصره «۵» - سازمان می‌تواند اراضی و ابنیه زائد بر احتیاج خود را با پیشنهاد شورای عالی و موافقت وزارت کشاورزی و دارایی و صدور تصویب‌نامه هیئت وزیران و با رعایت آیین‌نامه معاملات دولتی به فروش برساند و یا تبدیل به احسن نموده و وجوه حاصله را به مصرف توسعه و تکمیل مؤسسات تولیدی و یا مطالعاتی برساند.

۴. به موجب ماده (۲) قانون تشکیل وزارت تولیدات کشاورزی و مواد مصرفی مصوب ۱۳۱۰/۱۸ «از تاریخ تصویب این قانون کارخانه شیر پاستوریزه تهران با کلیه دارایی وابسته به وزارت تولیدات کشاورزی و مواد مصرفی می‌شود».

ماده (۵)

نظر به وضع خاص قسمت‌های فنی و مؤسسات تحقیقی سازمان دامپروری شورای عالی آیین‌نامه مخصوصی برای انجام هزینه‌های عمومی تنظیم و تصویب خواهد نمود و برای کارمندان فنی و اداری که تمام ساعت به خدمت اشتغال دارند فوق‌العاده مخصوص سازمان در نظر خواهد گرفت که در هر حال نباید از فوق‌العاده مخصوص مؤسسه رازی حصارک بیشتر باشد و فوق‌العاده مخصوص مؤسسه رازی حصارک بیشتر باشد و فوق‌العاده مخصوص سازمان پس از موافقت وزارتین کشاورزی و دارایی اجرا خواهد شد.

ماده (۶)

سازمان دامپروری کل کشور مجاز است با تصویب شورای عالی هر یک از مؤسسات و واحدهای تولدی تابعه خود را به صورت انتفاعی اداره نماید و درآمد حاصله مؤسسات مذکور به حساب مذکور به حساب خصوصی در بانک مرکزی منظور و مستقیماً با رعایت مقررات جاریه سازمان به مصرف هزینه‌های همان مؤسسه خواهد رسید و مازاد درآمد آن به حساب درآمد اختصاصی سازمان منظور می‌شود.

همچنین سازمان می‌تواند به منظور تشویق دامداران در امور مختلف دامپروری به خصوص ایجاد گله‌های نمونه اقدام به تأسیس شرکت‌های فرعی بنماید. و حداقل ۵۱ درصد سهام این شرکت‌ها به سازمان تعلق خواهد داشت که از محل عواید و یا بودجه خود پرداخت نماید و این شرکت‌ها زیر نظر سازمان و طبق اصول بازرگانی اداره خواهد شد و اساسنامه آن باید قبلاً به تصویب شورای عالی برسد.

ماده (۷)

ذی حساب و رئیس اداره کل حسابداری سازمان از طرف وزارت دارایی تعیین خواهد شد و تعیین رؤسای حسابداری مؤسسات تابعه سازمان با پیشنهاد ذی حساب و تصویب رئیس کل سازمان است.

ماده (۸)

بانک کشاورزی ایران موظف است به منظور تشکیل مؤسسات و گله‌های نمونه در نقاط مختلف کشور مبلغ یکصد و پنجاه میلیون ریال وام با نرخ ۴ درصد در اختیار سازمان دامپروری کشور بگذارد و سازمان دامپروری این مبلغ را اصلاً و فرعاً در مدت ده سال از سال سوم به بعد از محل کمک بودجه و یا درآمدهای خود مستهلک خواهد نمود.

ماده (۹)

کلیه تصویب‌نامه‌های مربوطه به تأسیس سازمان و اختیارات بنگاه دامپروری و سایر تصویب‌نامه‌های مربوط به بنگاه مزبور از تاریخ صدور این تصویب‌نامه ملغی می‌گردد به وزارت کشاورزی مکلف است مجوز قانونی لازم را پس از افتتاح مجلسین کسب نماید.^۵

هیئت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۴۰/۷/۲۶ بنابه پیشنهاد شماره ۴۰/۷/۲۶/د/۲۳۰۷۲ وزارت کشاورزی و موافقت شماره ۲۳۷۰۲/۲۴ مورخ ۱۳۴۰/۷/۲۶ وزارت دارایی اساسنامه سازمان دامپروری کشور را به شرح مذکور تصویب نموده‌اند.

۴. مهم‌ترین قوانین و آیین‌نامه‌های سازمان دامپزشکی کشور

الف) قانون سازمان دامپزشکی کشور

ماده (۱)

به منظور تأمین بهداشت دام کشور و فراورده‌های مربوط به آن و پیشگیری و مبارزه با بیماری‌های دامی به موجب این قانون سازمان دامپزشکی کشور وابسته به وزارت کشاورزی تأسیس و جایگزین اداره کل دامپزشکی می‌گردد. سازمان دامپزشکی کشور که در این قانون سازمان نامیده می‌شود دارای شخصیت حقوقی است و به وسیله یک نفر رئیس از بین دامپزشکانی که دارای درجه دکترا باشند به انتخاب وزیر کشاورزی اداره خواهد شد.

تبصره - سازمان دارای ذی‌حسابی است که طبق مقررات قانون محاسبات عمومی تعیین خواهد شد.

ماده (۲)

در این قانون کلمه دام به حیوانات اهلی، طیور، ماهی، زنبور عسل، کرم ابریشم، حیوانات آزمایشگاهی و حیوانات باغ وحش اطلاق می‌شود و مقصود از کنترل بهداشتی بازرسی و اقداماتی است که از لحاظ پیشگیری و مبارزه با امراض دامی و بیماری‌های مشترک بین انسان و دام لازم و ضروری می‌باشد.

ماده (۳)

وظایف سازمان به شرح زیر است:

۵. این اساسنامه برطبق (لایحه قانونی مربوط به تصویب‌نامه‌هایی که از تاریخ ۱۳۴۰/۲/۱۹ تا تاریخ افتتاح مجلسین ۱۳۴۲/۷/۱۴ از هیئت وزیران صادر شده) مصوب ۱۳۴۲/۶/۲۰ به مجلس تقدیم گردد.

الف) بررسی بیماری‌های دامی، شناسایی مناطق و منابع آلوده و راه سرایت و طرز انتشار بیماری‌ها،

ب) تأمین بهداشت دام کشور از طریق پیشگیری و مبارزه با بیماری‌های همه‌گیر و قرنطینه‌ای دام،
ج) همکاری با وزارت بهداشتی در امر مبارزه با بیماری‌های مشترک انسان و دام،
د) تأسیس پست‌های قرنطینه در نوار مرزی و داخل کشور به منظور جلوگیری از سرایت بیماری‌های دامی همچنین کنترل بهداشتی و ورود و خروج دام و فراورده‌های خام دامی و نظارت در نقل و انتقال آنها و صدور گواهی بهداشتی دام و فراورده‌های خام دامی که به خارج صادر می‌شود،

هـ) نظارت بهداشتی چراگاه‌ها، مراتع، آبشخورها، محل نگهداری دام و سایر تأسیسات مربوط به پرورش دام، همچنین نظارت بر کارخانه‌های تولید خوراک دام از لحاظ بهداشتی،
و) نظارت بهداشتی کشتارگاه‌ها و کارخانه‌های تولید و تهیه فراورده‌های خام دامی،
ز) اظهارنظر و نظارت در مورد ساخت، ورود، صدور و فروش انواع دارو، واکسن، سرم و مواد بیولوژیکی مخصوص دام،

ح) مشارکت در کنفرانس‌های بین‌المللی دامپزشکی و اعزام نماینده به این کنفرانس‌ها در حدود اعتبارات مصوب و پس از تأیید وزیر کشاورزی، همچنین مبادله اطلاعات علمی با مراکز و مراجع علمی دامپزشکی،

ط) تأسیس و توسعه شبکه‌های دامپزشکی همچنین تربیت کادر فنی در مناطق و مراکز دامداری کشور،

ی) سایر اموری که در اجرای هدف‌های مندرج در ماده یک از طرف وزارت کشاورزی تعیین و برای اجرا به سازمان ابلاغ می‌شود.

ماده (۴)

کلیه صاحبان و مسئولان نگاهداری دام و کارگاه‌ها و کارخانه‌ها و مراکز تهیه و آماده کردن فراورده‌های خام دامی اعم از اشخاص و مؤسسات و شرکت‌های خصوصی و یا دولتی یا وابسته به دولت و یا هر نوع شرکت و سازمانی که به نحوی از انحا به پرورش یا نگاهداری دام و تهیه و آماده کردن فراورده‌های خام دامی اشتغال دارند موظف به اجرای دستورهای بهداشتی و قرنطینه‌ای سازمان می‌باشد.

ماده (۵)

سازمان مکلف است به منظور مبارزه با بیماری‌های دامی و جلوگیری از سرایت و انتشار آنها با موافقت وزارت کشاورزی اقدامات زیر را به عمل آورد:

الف) در هر نقطه از کشور که لازم بداند به تلقیحات و معالجات دامی و انجام عملیات بهداشتی و قرنطینه اقدام نماید،

ب) برای جلوگیری از سرایت و انتشار بیماری‌های دامی در نقاط مورد لزوم از عبور و مرور و نقل و انتقال دام و فراورده‌های خام دامی ممانعت به عمل آورد و مراتب را قبلاً به نحوی که مقتضی بداند به اطلاع صاحبان دام و در صورت لزوم به اطلاع عموم برساند،

ج) دام بیمار یا مظنون به ابتلا به بیماری یا ناقل عامل بیماری را معدوم کند و اگر قابل مصرف تشخیص شد برای ذبح به کشتارگاه اعزام دارد و طبق ضوابطی که در آیین‌نامه اجرایی این قانون تعیین خواهد شد غرامت بپردازد. در صورتی که تمام یا هر قسمت از دام ذبح شده قابل مصرف تشخیص داده شود بهای آن از میزان غرامت مزبور کسر خواهد شد،

د) اماکن و اشیای لوازم و مواد آلوده را در صورت لزوم ضدعفونی نموده و در صورتی که غیرقابل ضدعفونی تشخیص گردید به نحوی که در آیین‌نامه اجرایی این قانون تعیین خواهد شد با تأدیه غرامت خراب یا معدوم نماید،

ماده (۶)

اشخاصی که در مواقع بروز بیماری‌های واگیر دامی و اعلام لزوم رعایت مقررات قرنطینه برخلاف دستور سازمان اقدامی نمایند که موجبات سرایت بیماری را از محلی به محل دیگر فراهم کند و یا موانع اجرای وظایف مقرر در ماده (۱۵) این قانون شوند به تقاضای سازمان مورد تعقیب قانونی قرار گرفته و به سه تا شش ماه حبس تأدیبی و یا پرداخت جریمه نقدی از پنج هزار ریال تا پنجاه هزار ریال یا به هر دو مجازات محکوم خواهند شد.

ماده (۷)

ورود و صدور هر نوع دام زنده، تخم مرغ نطفه دار، اسپرم دام، فراورده‌های خام دامی، داروها و واکسن‌ها و سرم‌ها و مواد بیولوژیکی و مواد ضدعفونی و سموم دامپزشکی و مواد غذایی متراکم و مکمل‌های غذایی دام و داروهایی که برای ساختن مواد نام برده مورد نیاز است باید با موافقت وزارت کشاورزی صورت گیرد.

ماده (۸)

هر گاه دام و فراورده‌های خام دامی و مواد ذکر شده در ماده (۷) به‌علت آلودگی به بیماری‌ها یا فساد قابل ترخیص نباشد در صورتی‌که به تشخیص سازمان بتوان آلودگی را از بین برد اقدامات لازم به هزینه صاحبان آنها انجام و اجازه ترخیص از طرف مأموران قرنطینه دامپزشکی داده خواهد شد و در غیر این صورت دام یا فراورده یا مواد مورد بحث به‌وسیله صاحب آنها باید برگشت داده شود والا نسبت به اعلام یا امحای آنها از طرف مأمورین سازمان اقدام خواهد شد.

ماده (۹)

اشتغال به‌کار تهیه و ترکیب فروش داروهای ساده، مرکب، واکسن‌ها، سرم‌ها، مواد بیولوژیکی، مواد ضد عفونی، سموم و مواد دیگری که به اشکال مختلف مورد مصرف دامپزشکی قرار می‌گیرد مستلزم اخذ پروانه از سازمان است. مؤسسات و شرکت‌ها و کارگاه‌ها و کارخانه‌هایی که قبل از تصویب این قانون برای انجام کارهای بالا تأسیس شده‌اند مکلفند ظرف شش‌ماه از تاریخ تصویب این قانون پروانه لازم را تحصیل نمایند.

ماده (۱۰)

تأسیس بیمارستان‌ها و درمانگاه‌های دامپزشکی همچنین اشتغال به مایه‌کوبی و درمان دام مستلزم اخذ پروانه از سازمان خواهد بود. درمانگاه‌ها و بیمارستان‌های وابسته به دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و تحقیقاتی مشمول این ماده نخواهند بود. بیمارستان‌ها و درمانگاه‌های دامپزشکی که قبل از تصویب این قانون تأسیس شده‌اند و اشخاصی که اشتغال به مایه‌کوبی و درمان دام داشته‌اند مکلفند ظرف شش‌ماه از تاریخ تصویب این قانون پروانه لازم را تحصیل نمایند.

ماده (۱۱)

در صورتی‌که اشخاص بدون اخذ پروانه از سازمان به مایه‌کوبی و درمان دام اشتغال ورزند به تقاضای سازمان مورد تعقیب قرار گرفته و به سه تا شش‌ماه حبس تأدیبی محکوم خواهند شد.

ماده (۱۲)

در صورتی‌که اشخاص اعم از حقیقی یا حقوقی وظایف تعیین شده در مواد (۸)، (۶)، (۴)، (۹) و (۱۰) این قانون را رعایت ننمایند مأموران انتظامی مکلفند به تقاضای سازمان به‌منظور اجرای مقررات مواد مذکور اقدام لازم معمول دارند و در صورت تقاضای سازمان از ادامه کار آنها جلوگیری کنند.

ماده (۱۳)

سازمان مجاز است در صورت لزوم وسایل و لوازم فنی، داروها، واکسن‌ها، سرم‌های مواد بیولوژیکی، سموم و مواد ضدعفونی مربوط به مبارزه با بیماری‌های دامی را از داخل و یا رأساً از خارج کشور خریداری و به قیمت تمام شده یا مجاناً در اختیار متقاضیان مصرف‌کننده بگذارد.

ماده (۱۴)

سازمان مجاز است در مقابل انجام خدمات دامپزشکی وجوه متناسبی با خدمات انجام شده دریافت نماید. وجوه حاصل از این بابت در حساب مخصوصی که در خزانه افتتاح خواهد شد جمع‌آوری و صرف هزینه‌های مربوط به مبارزه با بیماری‌های دامی خواهد شد. تعیین خدمات و میزان وجوه طبق آیین‌نامه اجرایی این قانون خواهد بود.

ماده (۱۵)

در صورت بروز بیماری‌های واگیر دامی که به‌طور غیرمترقبه شایع شود و هزینه آن در بودجه سازمان منظور نگردیده باشد وزارت کشاورزی با استفاده از اختیارات خود موظف به مبارزه فوری است و دولت نیز مکلف است اعتبار لازم را تأمین و در اختیار وزارت کشاورزی بگذارد.

ماده (۱۶)

وزارت دارایی مکلف است اعتبارات هزینه‌های مربوط به پیشگیری و مبارزه با بیماری‌های دامی مصوب در بودجه کل کشور را هر سال به اقساط چهارگانه در ابتدای هر فصل در اختیار سازمان بگذارد.

ماده (۱۷)

از تاریخ تصویب این قانون کلیه اموال و کارمندان و وظایف و مسئولیت‌ها و اختیارات اداره کل دامپزشکی وزارت کشاورزی به سازمان منتقل می‌شود.

ماده (۱۸)

بازرسی و معاینه بهداشتی گوشت در کشتارگاه‌های کشور از وظایف سازمان است و شهرداری‌ها و سازمان‌های ذی‌ربط مکلفند پرنسل، بودجه و اعتبار لازم را طبق آیین‌نامه اجرایی این قانون در اختیار سازمان بگذارند.

ماده (۱۹)

وزارت کشاورزی مکلف است ظرف سه ماه از تاریخ تصویب این قانون مقررات لازم برای برقراری نظام دامداری کشور را طی آیین‌نامه‌ای تدوین نموده و به مجلس تقدیم دارد. آیین‌نامه مزبور پس از تصویب کمیسیون‌های مربوط مجلسین قابل اجرا خواهد بود.

ماده (۲۰)

قانون تفتیش صحرای حیوانات مصوب سال ۱۳۴۱ ملغی است.

ب) آیین‌نامه اجرایی ماده (۱۹) قانون سازمان دامپزشکی کشور**ماده (۱)**

مقررات این آیین‌نامه در دامداری‌هایی اجرا می‌شود که در آنها چهارپایان اهلی و طیور به منظور بهره‌برداری نگهداری و پرورش داده می‌شوند و یا به‌طور عمده خرید و فروش می‌گردد.

ماده (۲)

تأسیس هر نوع دامداری از لحاظ اجرای مقررات بهداشتی و قرنطینه‌ای موکول به تحصیل پروانه از وزارت کشاورزی و منابع طبیعی است. مأمورین انتظامی مکلفند به تقاضای سازمان دامپزشکی از ادامه کار دامداری‌های بدون پروانه یا دامداری‌هایی که پروانه آنها لغو گردیده است جلوگیری نمایند.

تبصره ۱» - دامداری‌هایی که قبل از تصویب این آیین‌نامه تأسیس شده‌اند مکلفند ظرف یک سال از تاریخ انتشار آگهی موضوع ماده (۳) این آیین‌نامه پروانه لازم را تحصیل نمایند.

تبصره ۲» - اشخاصی که تعدادی دام و طیور به مقیاس غیرتجاری نگهداری می‌نمایند و همچنین دامدارانی که بیلاق و قشلاق می‌کنند و در یک جا ساکن نیستند مشمول مقررات آیین‌نامه نخواهند بود.

تبصره ۳» - تشخیص مقیاس غیرتجاری با وزارت کشاورزی و منابع طبیعی است.

ماده (۳)

ضوابط و شرایط تحصیل پروانه دامداری به‌وسیله وزارت کشاورزی و منابع طبیعی تهیه و آگهی می‌شود و برای عموم لازم‌الاجراست.

ماده (۴)

پروانه دامداری‌های که مسئولین آنها برخلاف قوانین و مقررات سازمان‌های دامپزشکی و دامپروری وزارت کشاورزی و منابع طبیعی و دستورات فنی و بهداشتی سازمان‌های مذکور رفتار نمایند لغو خواهد شد.

ماده (۵)

دامدارانی که برای دریافت پروانه دامداری طبق این آیین‌نامه اقدام ننمایند یا مسئولین دامداری‌هایی که پروانه آنها لغو گردیده مکلفند در مهلتی که سازمان دامپزشکی کشور به آنها ابلاغ خواهد کرد دامداری خود را تعطیل نمایند.

ماده (۶)

اجرای این آیین‌نامه در مورد یک یا چند نوع چهارپایان اهلی یا طیور در هر یک از استان‌ها یا شهرستان‌ها موکول به اتخاذ تصمیم و آگهی وزارت کشاورزی و منابع طبیعی است.

ماده (۷)

در مناطقی که اجرای این آیین‌نامه از طرف وزارت کشاورزی و منابع طبیعی آگهی می‌شود دامداران مشمول این آیین‌نامه از طرف وزارت کشاورزی و منابع طبیعی آگهی می‌شود دامداران مشمول این آیین‌نامه در صورتی می‌توانند از کمک‌ها و خدمات سازمان‌های دولتی در زمینه دامداری استفاده نمایند که دارای پروانه مندرج در ماده (۲) باشند. آیین‌نامه فوق مشتمل بر ۷ ماده و ۳ تبصره به استناد ماده (۱۹) قانون سازمان دامپزشکی کشور پس از تصویب کمیسیون کشاورزی و منابع طبیعی مجلس شورای ملی در جلسه روز دوشنبه ۱۳۵۱/۷/۲۴ در جلسه روز چهارشنبه دهم آبان ماه یکهزار و سیصد و پنجاه و یک شمسی به تصویب کمیسیون کشاورزی و منابع طبیعی مجلس سنا رسید.

ج) آیین‌نامه اجرایی ماده (۱۸) قانون سازمان دامپزشکی کشور - بازرسی و معاینه بهداشتی گوشت در کشتارگاه‌های کشور

فصل اول

ماده (۱)

در این آیین‌نامه کلمات کشتارگاه، دام کشتاری، فراورده‌های گوشتی، ضمائم لاشه، بازرس

بهداشتی و سازمان دارای معانی زیر می‌باشد:

الف) کشتارگاه: کشتارگاه محوطه‌ای از عرصه و اعیان است که در آن دام‌ها و طیوری که مصرف غذایی دارند کشتار می‌شوند و هرگونه تأسیساتی از قبیل آزمایشگاه، سردخانه، دستگاه‌های تهیه فراورده‌های گوشتی تبدیل لاشه و مازاد کشتار به مواد خوراکی حیوان و یا کود، اصطبل‌های انتظار، میدان خرید و فروش دام و سایر تأسیسات و ساختمان‌های ضروری که در محوطه مزبور بنا شده و یا خواهد شد از لحاظ این آیین‌نامه جزء کشتارگاه محسوب می‌شود.

ب) دام کشتاری: به هر نوع دام و طیور که برای مصرف غذایی انسان کشتار می‌گردد دام کشتاری اطلاق می‌شود.

پ) فراورده‌های گوشتی: به گوشت‌هایی که برای حفظ و نگهداری آنها موادی اضافه شده و یا با روش‌های صنعتی تغییر شکل داده‌اند از قبیل گوشت‌های نمک‌سود، پخته شده، انواع کالباس و سوسیس، کنسروها و محصولات مشابه آن فراورده‌های گوشتی اطلاق می‌شود.

ت) ضمایم لاشه: دل، جگر، قلوه، معده، روده، شش، کله و پاچه، زبان، پوست و سایر منضّمات درونی مشابه دیگر در لاشه به تنهایی و یا جمعاً ضمایم لاشه نامیده می‌شود.

ث) بازرس بهداشتی: بازرس بهداشتی به شخصی اطلاق می‌شود که از طرف سازمان دامپزشکی برای انجام خدمات مربوط به بازرسی و معاینه بهداشتی گوشت در کشتارگاه تعیین می‌گردد.

ج) سازمان، منظور از سازمان، سازمان دامپزشکی کشور است.

فصل دوم - بازرسی و معاینه بهداشتی گوشتی

ماده (۲)

هر نوع دام کشتاری باید در کشتارگاه ذبح شود در غیر این صورت و همچنین در صورتی که گوشت کشف شده از دام بیمار به دست آمده باشد مرتکبین برابر قوانین مربوط تحت تعقیب قرار گرفته و مجازات خواهند شد.

تبصره «۱» - در خارج از محدوده شهرها و همچنین در روستاهایی که فاقد کشتارگاه می‌باشند در صورتی که به تشخیص سازمان کشتارگاه‌های مجاور نتوانند به آن محل‌ها گوشت برسانند کشتار دام با رعایت دستورهای بهداشتی سازمان برای مصرف اهالی محل مجاز است.

تبصره «۲» - در روز عید قربان کشتار دام به منظور قربانی کردن و همچنین در مراسم مذهبی و ملی در خارج از کشتارگاه مجاز است.

ماده (۳)

در کشتارگاه‌هایی که دارای اصطبل انتظار هستند کلیه دام‌های کشتاری باید قبل از کشتار به مدت ۲۴ ساعت در اصطبل‌های انتظار نگهداری شوند.

ماده (۴)

کلیه دام‌های کشتاری باید قبل و بعد از کشتار به وسیله بازرسان بهداشتی مورد بازرسی و معاینه لازم، قرار گیرند.

ماده (۵)

لاشه گوشت و در صورت امکان ضمایم لاشه که در کشتارگاه پس از بازرسی بهداشتی سالم تشخیص داده شود به وسیله مهر مخصوص سازمان و با ذکر نام کشتارگاه محل مهر می‌گردد.

ماده (۶)

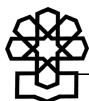
لاشه و گوشت و ضمایم لاشه ناسالم که به وسیله بازرسان بهداشتی برای خوراک انسان غیرقابل استفاده تشخیص داده شود زیر نظر بازرسان مزبور ضبط و از مصرف خارج و امحا می‌گردد و در صورت امکان خوراک دام و طیور و کود و غیره تبدیل خواهد شد.

ماده (۷)

کشتار اضطراری در خارج از کشتارگاه در مورد دام‌هایی که بر اثر تصادف در حال مرگ باشند یا خطرات مالی و جانی برای انسان داشته باشند یا باعث انتشار بیماری بین انسان و دام شوند طبق دستورالعملی که سازمان صادر خواهد کرد بلامانع است، ولی در صورتی که گوشت آنها به مصرف تغذیه عمومی می‌رسد باید لاشه این قبیل دام‌ها بدون فوت وقت به کشتارگاه حمل و پس از اینکه مورد بازرسی بهداشتی قرار گرفت در صورت سالم بودن به مهر مخصوص سازمان ممهور شود، درباره گوشت‌های شکار نیز که به مصرف فروش می‌رسد به همین نحو عمل خواهد شد.

ماده (۸)

دام‌هایی که برای فروش یا کشتار در شهرها عرضه می‌شوند، باید در میادین دام و اصطبل‌ها نگهداری شوند، گردانیدن دام‌ها در شهرها به منظور فروش و غیره ممنوع است.

ماده (۹)

حمل گوشت از کشتارگاه یا سردخانه بدون رعایت دستورهای بهداشتی و بسته‌بندی و لفاف به مراکز توزیع و فروش ممنوع است، مگر در مواردی که بنابه اقتضا حمل گوشت را سازمان بدون بسته‌بندی و لفاف مجاز تشخیص دهد.

ماده (۱۰)

کشتار میش و گاو و گاومیش آبستن ممنوع و همچنین کشتار گوساله و بره ماده در کشتارگاه‌ها موکول به اجازه بازرسان بهداشتی وزارت کشاورزی و منابع طبیعی خواهد بود.

ماده (۱۱)

مسیر و ترتیب حمل و نقل و ذبح دام‌های کشتاری که از خارج وارد کشور می‌شوند به وسیله سازمان تعیین می‌شوند.

ماده (۱۲)

گوشت‌هایی که با رعایت مقررات قانونی موجود از خارج به کشور وارد می‌شوند (اعم از گوشت دام، طیور و آبزیان) قبل از توزیع برای مصرف باید به وسیله سازمان مورد بازرسی بهداشتی قرار گیرد.

ماده (۱۳)

کارکنان کشتارگاه باید به وسیله پزشک معتمد کشتارگاه یا بهداری محل در فواصلی که از طرف سازمان مکلف است از ادامه کار افراد بیمار در کشتارگاه تا بهبودی کامل آنان جلوگیری نماید.

ماده (۱۴)

صاحبان یا مسئولان کشتارگاه‌ها حسب مورد مکلفند به محض درخواست سازمان کلیه امور بهداشتی کشتارگاه مربوط را ظرف مدت یک‌ماه در اختیار سازمان قرار دهند.

تبصره - دستورالعمل‌های مربوط به امور بهداشتی کشتارگاه‌ها از طرف سازمان تهیه و به کشتارگاه‌ها ابلاغ می‌شود و صاحبان و مسئولان کشتارگاه‌ها موظف به رعایت آنها می‌باشند.

فصل سوم - تأسیس کشتارگاه

ماده (۱۵)

ایجاد کشتارگاه توسط بخش خصوصی یا شهرداری‌ها یا سازمان‌های دولتی و یا وابسته به دولت مستلزم کسب پروانه از سازمان است و سازمان به ترتیبی که وزارت کشاورزی و منابع طبیعی تعیین می‌نماید پروانه لازم را صادر خواهد نمود. در محدوده قانونی شهرها و حریم آن صدور پروانه ایجاد کشتارگاه با موافقت شهرداری از لحاظ رعایت اصول شهرسازی خواهد بود.

تبصره «۱» - صاحبان و مسئولین کشتارگاه‌هایی که قبلاً تأسیس شده‌اند موظفند ظرف مدت شش ماه نسبت به اخذ پروانه اقدام نمایند.

تبصره «۲» - سازمان‌ها و مؤسسات تهیه و توزیع کننده گوشت و فراورده‌های گوشتی اعم از خصوصی یا دولتی وابسته به دولت که با رعایت مقررات قانونی موجود در این آیین‌نامه تأسیس شده یا می‌شوند، مکلفند طبق ضوابطی که از طرف سازمان تهیه و به تصویب وزارت کشاورزی و منابع طبیعی می‌رسد نسبت به ایجاد کارگاه‌های برش و بسته‌بندی گوشت و فراورده‌های گوشتی در مدتی که از طرف سازمان تعیین و ابلاغ می‌شود اقدام نمایند.

ماده (۱۶)

هر نوع تعمیرات یا تغییراتی که برای اصلاح و بهبود وضع بهداشتی کشتارگاه از طرف سازمان ضروری اعلام شود، باید در اسرع وقت به وسیله صاحبان یا مسئولان کشتارگاه انجام گردد.

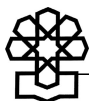
فصل چهارم - امور مالی و اداری

ماده (۱۷) از تاریخ تصویب این آیین‌نامه شهرداری‌ها و سازمان‌های ذی‌ربط موظفند در صورت احتیاج سازمان، پرسنلی را که در کشتارگاه‌ها وظایف مربوط به امور بهداشتی را انجام می‌دهند به عنوان مأمور در اختیار سازمان دامپزشکی قرار دهند. حقوق و مزایای این مأمورین فقط با صدور گواهی سازمان دامپزشکی یا ادارات دامپزشکی محل از طرف شهرداری‌ها و سازمان‌های ذی‌ربط قابل پرداخت است.

تبصره - کلیه وسایل آزمایشگاهی کشتارگاه‌های شهرداری‌ها و سازمان‌های ذی‌ربط در اختیار سازمان گذارده می‌شود.

ماده (۱۸)

در کشتارگاه‌های دولتی و وابسته به دولت و شهرداری‌ها، ریاست کشتارگاه منحصراً به عهده دکتر

دامپزشک یا کارشناس تغذیه و بهداشت مواد غذایی یا بازرسی بهداشتی گوشتی است. ولی امور بهداشتی مستقیماً زیر نظر بازرس بهداشتی که از طرف سازمان تعیین می‌گردد اداره خواهد شد.

ماده (۱۹)

هرگاه صاحبان یا مسئولان کشتارگاه حسب مورد در مهلتی که کتباً سازمان ابلاغ می‌کند از انجام دستورات مربوط به امور بهداشتی خودداری نمایند یا به نحوی از انحاء مانع اجرای هر یک از مواد این آیین‌نامه بشوند، طبق مواد (۴) و (۱۲) قانون سازمان دامپزشکی کشور از ادامه کار آن کشتارگاه جلوگیری خواهد شد.

تبصره - هرگاه در کشتارگاه‌های دولتی یا متعلق به شهرداری‌ها تخلفات مذکور در این ماده بروز کند، بنابه تقاضای رئیس دامپزشکی شهرستان یا مسئول امور بازرسی بهداشتی کشتارگاه کمیسیونی برای رسیدگی به موضوع با شرکت شهردار، رئیس بهداری، رئیس کشاورزی، رئیس دامپزشکی و بازرس بهداشتی کشتارگاه یک نفر کارشناس امور کشتارگاه که از طرف سازمان اعزام خواهد شد زیر نظر فرماندار در فرمانداری تشکیل می‌شود. تصمیماتی که از طرف اکثریت اعضای این کمیسیون اتخاذ می‌گردد لازم‌الاجراست در صورتی که از انجام مصوبات کمیسیون مزبور در مهلتی که تعیین شده است خودداری گردد، مفاد این ماده اجرا خواهد شد. در مواردی که به تشخیص کمیسیون مذکور شهرداری محل قادر به سرمایه‌گذاری و سالم‌سازی کشتارگاه نباشد و ادامه کار کشتارگاه از نظر تأمین حوایج عمومی اجتناب‌ناپذیر باشد، سازمان گوشت کشور می‌تواند کشتارگاه را به‌طور امانی تحویل گرفته و با استفاده از اعتبارات دولتی در سالم‌سازی و رفع معایب و نواقص کشتارگاه اقدام و سپس به بهره‌برداری اقدام نماید.

ماده (۲۰)

اجرای قانون در هر محل موکول به صدور آگهی با تعیین مهلت مناسب از طرف وزارت کشاورزی و منابع طبیعی خواهد بود.

ماده (۲۱)

کلیه تصویب‌نامه‌ها و آیین‌نامه‌های مصوب هیئت وزیران در آن قسمت که مغایر با مفاد این تصویب‌نامه باشد از تاریخ تصویب این آیین‌نامه ملغی است.

۵. تصویب‌نامه هیئت وزیران درخصوص شرح وظایف تفصیلی وزارت جهاد کشاورزی

هیئت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۱/۴/۲ بنابه پیشنهاد شماره ۱۰۵/۸۹، ۱۳۸۹۹/۹۰۴۱ مورخ ۱۳۸۰/۹/۷ سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و به استناد ماده (۲) قانون تشکیل وزارت جهاد کشاورزی مصوب ۱۳۷۹ شرح وظایف تفصیلی وزارت جهاد کشاورزی را به شرح زیر تصویب و ابلاغ کرد:

الف) سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی و نظارت

۱. تعیین سیاست‌ها و راهبردهای مربوط به بخش کشاورزی، توسعه و عمران روستاها و مناطق عشایری و همچنین تنظیم و اجرای برنامه‌های توسعه کشاورزی در چارچوب سیاست‌های توسعه پایدار،
۲. انجام بررسی‌ها و اقدامات لازم به‌منظور برنامه‌ریزی تولید و تأمین نیاز کشور به محصولات و فراورده‌های کشاورزی و دامی و توسعه صادرات با رعایت مزیت‌های نسبی در چارچوب سیاست‌های بازرگانی کشور،
۳. تهیه، تدوین، اجرا و بهنگام‌سازی نظام‌های اطلاع‌رسانی کشاورزی و روستایی و استقرار نظام‌های آماری،
۴. تهیه استانداردها و ضوابط و برنامه‌ریزی لازم در زمینه تأسیسات و زیرساخت‌های مورد نیاز تولید و تولیدکنندگان بخش کشاورزی،
۵. نظارت و ارزشیابی عملکرد و فعالیت‌های مؤسسات و شرکت‌های وابسته به وزارتخانه و ایجاد هماهنگی برنامه‌ای و عملیاتی لازم،
۶. نظارت و ارزشیابی برنامه‌ها، طرح‌ها، فعالیت‌ها و اقدامات در حیطه وظایف وزارت جهاد کشاورزی به‌منظور سنجش میزان کارایی و اثربخشی آنها.

ب) امور پژوهش، آموزش و ترویج

انجام پژوهش‌های کاربردی و توسعه‌ای در زمینه‌های زیر:

۱. آب و خاک، اصلاح بذر و نهال، اصلاح نژاد، پرورش دام و آبزیان، جنگل و مرتع و آبخیزداری، آفات و بیماری‌های گیاهی و راه‌های مبارزه با آن،
۲. بهره‌برداری از فنون پیشرفته بیوتکنولوژی و مهندسی ژنتیک در بخش کشاورزی، تدوین شیوه‌های مناسب و استفاده از فناوری‌های نوین توسعه کشاورزی و دامی، متناسب با شرایط اقلیمی و جغرافیایی کشور،
۳. افزایش بهره‌وری، کاهش ضایعات و بهبود کیفی تولید محصولات و فراورده‌های بخش کشاورزی،

۴. بیماری‌ها، مایع‌ها، سرم‌ها و مواد بیولوژیک لازم برای پیشگیری و مبارزه با بیماری‌های دامی و آبزیان و بیماری‌های مشترک انسان و دام و تهیه و تولید آن در کشور،

• حفاظت، جمع‌آوری، ارزیابی، احیا و توسعه ذخایر تورات ژنتیکی، تنوع زیستی گیاهی و ژرم پلاسما گیاهان زراعی، باغی، زینتی، دارویی، مرتعی، جنگلی و دام آبزیان و میکروارگانیسم‌ها و حشرات مفید و زیان‌آور کشاورزی در چارچوب وظایف محول شده،

• مطالعه و تحقیق به‌منظور توسعه اقتصادی کشاورزی و ارتقای جایگاه آن در اقتصاد ملی و توسعه روستایی و عشایری،

• برنامه‌ریزی و اجرای آموزش‌های علمی - کاربردی و فنی - حرفه‌ای شاغلان بخش کشاورزی و صنایع روستایی در چارچوب سیاست‌های مصوب و همچنین آموزش روش‌ها و فنون نوین کشاورزی و دامداری به تولیدکنندگان مربوطه،

• مطالعه، طراحی و بهینه‌سازی الگوها و نظام‌های تولید و بهره‌برداری در بخش کشاورزی و ارزیابی و اصلاح مستمر آنها،

• برنامه‌ریزی و ارائه نتایج پژوهش‌های انجام شده به کارکنان، تولیدکنندگان و بهره‌برداران بخش کشاورزی و نیز شناخت مسائل و مشکلات آنها و اقدام در جهت رفع آن از طریق اجرای برنامه‌های ترویجی.

ج) امور منابع طبیعی و آبخیزداری

۱. بررسی و مطالعه جامع حوزه‌های آبخیز کشور به‌منظور تهیه طرح‌های آبخیزداری و جلوگیری از فرسایش خاک و تهیه برنامه جامع استفاده از اراضی کشاورزی و منابع طبیعی و بهره‌برداری بهینه از این اراضی،

۲. برنامه‌ریزی و انجام اقدامات لازم به‌منظور جلوگیری از تغییر و تبدیل کاربری اراضی کشاورزی و جنگلی،

۳. حفظ، احیا، گسترش، حمایت و بهره‌برداری صحیح از جنگل‌ها و مراتع طبیعی کشور و فراهم کردن زمینه اجرای طرح‌های بزرگ جنگلداری، مرتعداری، ایجاد پارک‌های جنگلی و تفرجگاه‌های طبیعی در چارچوب هدف‌ها و سیاست‌های توسعه پایدار و اعمال نظارت‌های لازم،

۴. برنامه‌ریزی و اجرای طرح‌های آبخیزداری و تثبیت شن‌های روان و بیابان‌زدایی،

۵. تشخیص و تفکیک حریم قانونی اراضی ملی از مستثنیات اشخاص حقیقی و حقوقی و واگذاری منابع ملی به نام دولت جمهوری اسلامی ایران و اجرای مقررات مربوط به مدیریت و واگذاری اراضی ملی و دولتی در چارچوب قوانین و مقررات موجود.

د) امور زیربنایی کشاورزی و توسعه روستایی

۱. توسعه مکانیزاسیون کشاورزی با توجه به ویژگی‌های اقلیمی و فرهنگی مناطق مختلف و ارائه خدمات حمایتی و فنی مورد نیاز،
۲. یکپارچه‌سازی اراضی، احداث راه‌های بین مزارع، تجهیز و نوسازی مزارع و باغ‌ها به‌منظور استفاده مؤثر از منابع و نهاده‌های کشاورزی و ارتقای بهره‌وری در فرایند تولید با تأکید بر بهبود بهره‌وری از آن،
۳. برنامه‌ریزی و انجام اقدامات لازم در زمینه حفظ و اصلاح خاک و فراهم آوردن موجبات بهره‌برداری محصولات از آن،
۴. فراهم آوردن موجبات لازم به‌منظور افزایش اثربخشی و بازدهی آبیاری در مزارع و باغ‌ها،
۵. برنامه‌ریزی برای انتقال آب شبکه‌های سه و چهار و انهار سنتی و قنوات، توزیع و مصرف آب کشاورزی و انجام اقدامات لازم به‌منظور احداث، توسعه و نگهداری تأسیسات مربوط در چارچوب قوانین موجود،
۶. انجام وظایف ناشی از اجرای قانون توزیع عادلانه آب مصوب ۱۳۶۱ و اصلاحات بعدی آن،
۷. برنامه‌ریزی و انجام مطالعات لازم به‌منظور طراحی و اجرای طرح‌های کوچک توسعه منابع آب پس از کسب مجوز لازم از وزارت نیرو،
۸. برنامه‌ریزی و اقدامات لازم در جهت احداث، نگهداری و بهره‌برداری از بنادر شیلاتی و تأسیسات زیربنایی با رعایت وظایف سایر وزارتخانه‌ها،
۹. برنامه‌ریزی، اتخاذ تدابیر و پیش‌بینی سازوکارهای لازم به‌منظور توسعه و عمران روستاها با هماهنگی سایر دستگاه‌ها،
۱۰. برنامه‌ریزی و سامان‌دهی کوچ و اسکان عشایر در چارچوب طرح‌های جامع ناحیه‌ای،
۱۱. توسعه و حمایت صنایع کوچک تبدیلی و تکمیلی بخش کشاورزی و صنایع روستایی در چارچوب سیاست‌های صنعتی کشور.

ه) امور کشاورزی دام و آبزیان

۱. برنامه‌ریزی و اتخاذ تدابیر لازم به‌منظور افزایش بهره‌برداری از عوامل و منابع تولید کشاورزی و دستیابی به الگوهای کشت متناسب با منابع آب در دسترس، ظرفیت‌های تولید و شرایط اقلیمی مناطق طبیعت کشور،
۲. تأمین بهداشت دام و فراورده‌های مربوط به آن و مبارزه با بیماری‌های دامی و بیماری‌های مشترک انسان و دام، قرنطینه دام و کنترل بهداشتی کشتارگاه و نظارت بهداشتی بر مراتع، آبشخورها، محل نگهداری دام، کارخانه‌های تولید خوراک دام و سایر تأسیسات و مراکز تهیه،

نگهداری و عرضه فراورده‌های خام دامی،

۳. نظارت و کنترل بر تولید و واردات و مصرف مایع‌ها و سایر مواد بیولوژیکی مورد مصرف دامی،

۴. برنامه‌ریزی و انجام اقدامات لازم به‌منظور ایجاد و گسترش شبکه‌های پیش آگاهی و مراقبت، پیشگیری، قرنطینه گیاهی و تشخیص و مبارزه با آفات و بیماری‌های عمومی، همگانی و سایر آفات و بیماری‌های گیاهی و نظارت بر ورود، تولید توزیع و مصرف سموم مورد نیاز بخش کشاورزی با رعایت شاخص‌های زیست‌محیطی کشور،

۵. برنامه‌ریزی و تهیه و اجرای طرح‌های مربوط به حفظ منابع دام، طیور و اصلاح نژاد و بهبود تغذیه دام،

۶. توسعه کمی و کیفی تولیدات دامی و تدوین و اجرای نظام دامداری کشور و سامان‌دهی کشتارگاه،

۷. برنامه‌ریزی و اتخاذ تدابیر لازم در جهت حفظ، احیا، توسعه و بهره‌برداری مناسب از منابع آبی آب‌های تحت حاکمیت و صلاحیت دولت جمهوری اسلامی ایران و توسعه آبی‌پرووری در کشور.

(و) امور حمایتی

۱. حمایت از توسعه سرمایه‌گذاری در بخش کشاورزی و استفاده از تسهیلات اعتباری بانک کشاورزی و سایر منابع بانکی و تشکیل صندوق‌های حمایت از توسعه بخش کشاورزی و صنایع تبدیلی و روستایی با مشارکت تولیدکنندگان و فراهم آوردن تسهیلات لازم برای تأمین اعتبارات مورد نیاز تولیدکنندگان بخش کشاورزی،

۲. اجرای سیاست‌ها و روش‌های مدیریتی و بیمه‌ای به‌منظور حمایت از تولیدکنندگان، تولیدات و تأسیسات بخش کشاورزی و پرداخت خسارت به تولیدات و تأسیسات بخش کشاورزی و پرداخت خسارت به تولیدکنندگان خسارت دیده براساس سیاست‌های اتخاذ شده،

۳. برنامه‌ریزی و اتخاذ سیاست‌های حمایتی و تشویقی به‌منظور توسعه و ارتقای فناوری ماشین‌آلات و ادوات بخش کشاورزی در چارچوب سیاست‌های مصوب،

۴. فراهم آوردن زمینه‌های لازم برای تأمین و توزیع نهاده‌های کشاورزی و دامی، دارو، سرم و سایر مواد بیولوژیک از طریق بخش غیردولتی و در صورت لزوم توسط وزارتخانه و اعمال نظارت‌های لازم در این زمینه،

۵. انجام اقدامات لازم به‌منظور ایجاد تشکلهای غیردولتی مورد نیاز بخش کشاورزی و ارائه خدمات و حمایت‌های مالی و فنی به آنها و اعمال نظارت‌های لازم،

۶. پیشنهاد برنامه‌های تنظیم بازار محصولات کشاورزی و فراورده‌های آن و نیز قیمت تضمینی

به منظور حمایت از تولیدکنندگان بخش کشاورزی به هیئت وزیران و خرید به موقع محصولات کشاورزی،

۷. فراهم آوردن تسهیلات و امکانات و انجام هماهنگی‌ها و پیگیری‌های لازم برای توسعه صادرات محصولات و فراورده‌های بخش کشاورزی و صنایع روستایی در چارچوب سیاست‌ها و برنامه‌های بازرگانی کشور،

۸. اجرای سایر وظایفی که به موجب قوانین و مقررات برعهده وزارتخانه قرار دارد.

منابع و مآخذ

۱. قوانین و مقررات کشاورزی (۱۳۷۰-۱۳۰۹)، حوزه معاونت حقوقی و امور مجلس وزارت کشاورزی، ۱۳۷۱.

۲. راهنمای جامع دامپزشکی، دامپروری، طیور و آبزیان ایران ۱۳۸۴-۱۳۸۵.

۳. سند برنامه پنج‌ساله توسعه چهارم بخش کشاورزی، مؤسسه پژوهش‌های برنامه‌ریزی و اقتصاد کشاورزی، ۱۳۸۴.

۴. تحلیل روند ارزش‌افزوده زیربخش دامپروری به تفکیک محصولات زیربخش، مؤسسه پژوهش‌های برنامه‌ریزی و اقتصاد کشاورزی، ۱۳۸۲.

۵. سایت اینترنتی سازمان خواروبار کشاورزی سازمان ملل FAO.

۶. نظرات و پیشنهادات ارسالی به کمیسیون کشاورزی مجلس و صندوق الکترونیکی سایت مرکز پژوهش‌های مجلس.

۷. نتایج حاصل از جلسات کارشناسی با افراد متخصص ذی‌ربط.

شماره مسلسل: ۹۱۷۷-۲

شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: اظهار نظر کارشناسی درباره: «طرح حفظ، حمایت و توسعه بهره‌برداری از منابع دامی کشور»
«شور دوم»

Report Title: A View on the Draft of Protection Development and Utilize of Animal Resources in Iran

نام دفتر: مطالعات زیربنایی (گروه کشاورزی)

تهیه و تدوین کنندگان: مهدی مرتضوی، علی خسروی

مدیران مطالعه: حسین صفایی، غلامرضا یآوری

ناظر علمی: حسین صفایی

همکار: الهه سلیمانی

همکاران خارج از مرکز: —

اظهار نظر کنندگان خارج از مرکز: عباسعلی مطلبی، عزیزالله کمال‌زاده، علی‌اکبر قره‌داغی

متقاضی: کمیسیون کشاورزی، آب و منابع طبیعی

ویراستار ادبی: —

ویراستار تخصصی: الهه سلیمانی

واژه‌های کلیدی (فارسی / انگلیسی):

۱. دامپروری (Animal Husbandry)

۲. توسعه (Development)

۳. نظام (System)

تاریخ شروع مطالعه: ۱۳۸۷/۷/۱

تاریخ خاتمه مطالعه: ۱۳۸۷/۹/۶

تاریخ انتشار: ۱۳۸۷/۹/۲۵